

BIULETYN **informacyjny**

**STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW LEŚNICTWA I DRZEWNICTWA
ZARZĄDU ODDZIAŁU W KROŚNIE**

Nr 20 grudzień 2021

Rocznik

Egzemplarz bezpłatny

Spis treści

- 3 Słowo wstępne
- 4 Sprawozdanie z działalności krośnieńskiego ZO SITLiD
- 7 Uchwały z XII zjazdu delegatów
- 8 Informacje z posiedzeń ZO SITLiD w Krośnie
- 12 Liczba członków oddziału SITLiD w Krośnie
- 13 Dochody i wydatki z działalności statutowej SITLiD
- 14 Leśne Fotografie wygrał „Zapomniany cmentarz”
- 16 Etap regionalny XXXIV edycji konkursu „Mój Las”
- 17 Puchar pozostał w Kolbuszowej
- 19 Leśnicy wędkowali
- 21 Pilarką i siekierą - czy da się bezpiecznie ?
- 23 Drzewiarze i leśnicy usiedli do stołu
- 26 O kapliczce w Podkudłaczu
- 28 Historyczna leśniczówka
- 29 Karol Hetper - zastępca galicyjski leśnik i nauczyciel leśnictwa
- 30 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Kolbuszowa
- 31 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Leżajsk
- 32 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Lubaczów
- 33 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Kołaczyce
- 34 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Lutówka
- 36 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Brzozów
- 38 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Mielec
- 39 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Lutówka
- 40 Sprawozdanie z wyjazdu szkoleniowego KZ SITLiD Nadleśnictwa Cisna do Krynicy zdroj
- 42 Sprawozdanie finansowe
- 43 Podziękowanie za przekazane darowizny

Jubileuszowy 20-ty Biuletyn ZO SITLiD w Krośnie

Wydawca: Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa Zarząd Oddziału w Krośnie

Adres: ZO SITLiD w Krośnie
ul. Bieszczadzka 2, 38-400 Krosno
tel. 134373943 fax: 134373902

Zespół wydawniczy:

Kinga Mazur (Nadleśnictwo Kolbuszowa), Piotr Filipczak (RDLP Krosno), Teodor Furs (Nadleśnictwo Baligród), Mariusz Rydzik (Nadleśnictwo Leżajsk)

Fotografie:

Maciej Szpiech, Natalia Batory, Kinga Mazur, Dariusz Tabisz, Robert Sobkowicz, Michał Kut, Magdalena Różycka, Krystian Kłysewicz, Jakub Rutana, Zbigniew Kożuchowski, Kazimierz Nózka

Nakład: 1000 egz.

Skład i druk: FSNT NOT Rzeszów
ul. Kopernika 1, 35-959 Rzeszów

Zespół wydawniczy nie ponosi odpowiedzialności za treść dostarczonych materiałów

ISBN 83-88308-03-3

Na okładce: „I co widać u góry?”

Koleżanki i Koledzy !

Miniony 2021 rok był dla nas wszystkich trudny, nadal podporządkowany sytuacji epidemiologicznej związanej z wirusem Covid-19. Mimo to nasza działalność na poziomie zarządu oddziału i kół była zróżnicowana w czasie oraz dostosowana do możliwości organizacyjnych.

Bardzo cenna pod wieloma względami dla leśników i drzewiarzy była konferencja z przedstawicielami przemysłu drzewnego w Leżajsku. Nasze sztandarowe przedsięwzięcia: zawody wędkarskie w Baligrodzie, turniej piłki siatkowej w Ustrzykach Dolnych i zawody drwali w Kolbuszowej cieszyły się dużym zainteresowaniem. Wspieraliśmy konkursy oraz mniej licznie organizowane niż dotychczas wyjazdy zawodowe kół zakładowych. Uczestniczyliśmy w pracach Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Rzeszowie, braliśmy udział w tworzeniu planów urządzania lasu, czynnie uczestniczyliśmy w pracach NOT w Rzeszowie.

Jako Zarząd Oddziału SITLiD w Krośnie kończymy XII kadencję, podczas której zadbaliliśmy o realizację siedmiu uchwał zjazdowych. Kontynuowaliśmy organizację imprez o charakterze szkoleniowym, wspieraliśmy wyjazdy zawodowe, barwny biuletyn trafiał do każdego członka oraz sympatyka, organizowane konferencje inspirowały do wypracowania ciekawych tez, na każdym kroku promowaliśmy drewno jako produkt naturalny, zainicjowaliśmy upamiętnienie miejsc żołnierzy poległych w I wojnie światowej.

Wszystkim członkom zarządu oddziału, komisji rewizyjnej, sądu koleżeńkiego, rzecznikowi dyscyplinarnemu i zarządom kół chciałem za ten okres podziękować, gdyż Wasze aktywne wsparcie organizacyjne pozwoliło nam na zrealizowanie wielu inicjatyw zaproponowanych przez XII ostatni zjazd delegatów kół. Widocznym efektem naszej działalności jest utrzymująca się na stałym poziomie liczba członków, na koniec 2021 roku było nas wszystkich blisko 740 osób.

Dziękuję bardzo Pani Dyrektor Grażynie Zagrobelnej i Panu Dyrektorowi Markowi Mareckiemu RDLP w Krośnie za otwartość, wsparcie, poparcie naszych pomysłów oraz współorganizowanie przedsięwzięć w latach 2017 - 2022. Jesteśmy niezwykle wdzięczni Pani i Panom Nadleśniczym za pomoc w organizacji wielu przedsięwzięć oraz widoczne i liczące się wsparcie finansowe przeznaczone na cele statutowe.

W Nowym 2022 Roku życzę wszystkim członkom dużo zdrowia, aktywności pozwalającej rozwijać doświadczenie zawodowe oraz licznych impulsów do działania społecznego.

Przewodniczący ZO SITLiD w Krośnie

Bartłomiej Peret

Sprawozdanie z działalności Krośnieńskiego Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa za okres od 26 października 2017 r. do 31 grudnia 2021 r.

I. Sprawy organizacyjne.

Na XII Zwyczajnym Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym Delegatów Kół wybrano Zarząd Oddziału, w skład którego weszli:

1. Bartłomiej Peret, który został wybrany na przewodniczącego Zarządu;
2. Michał Szczerbicki;
3. Artur Paczkowski;
4. Paweł Biernacki;
5. Robert Sobkowicz;
6. Tadeusz Maksymowicz;
7. Piotr Filipczak;
8. Bogumił Dąbek;
9. Michał Hipner;
10. Kinga Mazur;
11. Mariusz Rydzik;
12. Marcin Brożyna;
13. Bernard Dworak;
14. Piotr Łański;
15. Teodor Furs.

Na pierwszym posiedzeniu zarządu wybrano dwóch zastępców przewodniczącego: Michała Szczerbickiego i Artura Paczkowskiego. Funkcję sekretarza powierzono Piotrowi Filipczakowi, a skarbnika Pawłowi Biernackiemu.

Na początku okresu sprawozdawczego było 30 kół skupiających 730 członków, w tym inżynierów 418, techników 277, pozostałych członków 35. Ponadto wśród wszystkich członków było 84 kobiety oraz 6 emerytów. Stan organizacyjny oddziału na 31 grudnia 2021 r. to 30 kół, w których skupionych jest 739 członków, w tym inżynierów 478 tj. 65% (wzrost w porównaniu do początku okresu sprawozdawczego o 14%), techników 236 tj. 32% (spadek o 15%), pozostałych 25 tj. 3% (spadek o 29%). W naszym gronie jest 106 kobiet. Udział kobiet w naszym oddziale wzrósł w ostatnim okresie sprawozdawczym z 11 do 14%. Liczba emerytów zwiększyła się prawie czterokrotnie do 23 osób obecnie. Liczba członków na końcu kadencji wzrosła o 9 osób. Podczas trwającej kadencji liczebność oscylowała wokół tych wartości, co świadczy o dużym zainteresowaniu naszym stowarzyszeniem w oddziale krosieńskim, a liczba osób odchodząca

ze stowarzyszenia była na zbliżonym poziomie do nowo przyjmowanych.

W okresie od ostatniego zjazdu delegatów nie zmieniła się liczba kół zakładowych. Swoim oddziaływaniem obejmujemy wszystkie nadleśnictwa, jak również biuro RDLP w Krośnie. Funkcjonujemy w szkolnictwie zawodowym – w Zespole Szkół Leśnych w Lesku, w Biurze Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej – Oddział w Przemyśle oraz w Starostwie Powiatowym w Lubaczowie. Zwłaszcza fakt funkcjonowania naszego stowarzyszenia w szkolnictwie zawodowym należy uznać za duży sukces.

Nadal zaliczamy się do liczniejszych oddziałów w kraju.

Do najliczniejszych kół należą:

Koło przy Nadleśnictwie Lutowska - 51 członków
Koło przy Nadleśnictwie Narol - 42 członków
Koło przy Nadleśnictwie Komańcza - 41 członków
Koło przy Nadleśnictwie Leżajsk - 39 członków
Koło przy Nadleśnictwie Kolbuszowa - 35 członków
Koło przy Nadleśnictwie Cisna - 33 członków
Koło przy Nadleśnictwie Kołaczyce - 33 członków
Koło przy Nadleśnictwie Baligród - 32 członków
Koło przy Nadleśnictwie Ustrzyki Dln. - 32 członków

W okresie sprawozdawczym zarząd odbył ogółem 13 posiedzeń, a tematyka obrad dotyczyła szeroko pojętej działalności organizacyjnej i statutowej, zajmowano się realizacją uchwał Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego Delegatów Kół, uchwał Krajowego Zjazdu Delegatów i wytycznych Zarządu Głównego. Analizowano działalność finansową i pracę kół. Podejmowano sprawy bieżące, przekazywano informacje z działalności Zarządu Głównego. Działaliśmy w oparciu o zatwierdzane corocznie plany pracy i preliminarze budżetowe, również w czasie dużych ograniczeń epidemiologicznych, szczególnie w 2020 roku.

Komisja rewizyjna została wybrana w składzie:

- Jacek Gałuszka - przewodniczący,

- Wojciech Cieślak – z-ca przewodniczącego,
- Stanisław Gazda,
- Stankiewicz Janusz,
- Edward Orłowski,

Komisja rewizyjna realizowała swoje zadania zgodnie z §51 Statutu, a jej przewodniczący lub w zastępstwie inny członek uczestniczył w większości posiedzeń zarządu, zgłaszając uwagi, wnioski i propozycje w sprawie działalności naszego oddziału.

Sąd koleżeński został wybrany w składzie:

- Tomasz Najbar – przewodniczący,
- Bogusław Krzanowski – z-ca przewodniczącego,
- Tomasz Makarowski – sekretarz,

Wybrano rzecznika dyscyplinarnego oraz 2 jego zastępców:

- Beata Okoczuk – rzecznik dyscyplinarny,
- Marek Bajda – z-ca rzecznika dyscyplinarnego,
- Paweł Panaś – z-ca rzecznika dyscyplinarnego.

Rzecznik Dyscyplinarny i przewodniczący Sądu Koleżeńskiego uczestniczyli z głosem doradczym w zdecydowanej większości posiedzeń zarządu oddziału. Sąd Koleżeński i Rzecznik Dyscyplinarny nie podejmowali żadnych spraw w tym okresie.

II. Działalność statutowa.

Podstawowe działania Zarządu Oddziału koncentrowały się wokół podjętych na poprzednim Zjeździe Delegatów uchwał i ich pełnej realizacji. Na pierwszym posiedzeniu wybraliśmy odpowiedzialnych za realizację poszczególnych zagadnień i tematów: turnieje piłki siatkowej - Tadeusz Maksymowicz, regionalne zawody drwali - Zenon Szkamruk, zawody wędkarskie - Michał Szczerbicki, odznaczenia - Piotr Filipczak, wyjazdy zawodowe - Teodor Furs, biuletyn informacyjny - Kinga Mazur, udział w programie Erasmus - Mariusz Rydzik. Korzystali oni z pomocy i zaangażowania pozostałych członków zarządu oddziału, u których w kołach lub w pobliżu odbywały się jakieś wydarzenia.

Zasadniczym nurtem w pracy oddziału były kwestie związane z działalnością na rzecz podwyższania kwalifikacji zawodowych w różnych formach. Tematyka podejmowanych działań konferencyjno - szkoleniowych obejmowała różnorodne dziedziny wiedzy zawodowej i uwzględniała aktualne zapotrzebowanie w tym

zakresie. Między innymi zorganizowaliśmy trzy konferencje o charakterze regionalnym, których tematem było: „Las, pszczoła, człowiek” na terenie Nadleśnictwa Rymanów, „Oczekiwania przemysłu drzewnego wobec nowoczesnego leśnictwa” na terenie Nadleśnictwa Leżajsk, „Usługi leśne - problemy i wyzwania”, której termin został przesunięty na czerwiec 2022 roku ze względu na obostrzenia epidemiologiczne. Wszystkie miały przebieg dwudniowy, pierwszego dnia odbywał się panel wykładowy, a drugi dzień był oparty na ciekawych objazdach terenowych i kończył się wnioskami do wykorzystania w praktyce. Zapraszaliśmy na konferencję ciekawych prelegentów i gości, którzy mogli się dzielić z nami swoją wiedzą, doświadczeniem oraz wysuwać pomocne nam wskazówki.

Celem podnoszenia kwalifikacji drwali - operatorów pilarek oraz integracji leśników z zakładami usług leśnych organizowaliśmy corocznie Regionalne Zawody Drwali. Odbywały się one kolejno w Nadleśnictwach: Kołaczyce, Sieniawa i Kolbuszowa. W zawodach tych brali udział w wielu przypadkach zwycięzcy wyłonieni w zawodach organizowanych przez koła zakładowe, co jeszcze bardziej wpływało na charakter szkoleniowy tego przedsięwzięcia. Dzięki dużemu zaangażowaniu zarządu w poszukiwaniu sponsorów udaje się nam pozyskiwać wiele cennych nagród dla zwycięzców i uczestników nawet z odległych miejsc. Natomiast udział przedstawiciela Państwowej Inspekcji Pracy, pracowników Lasów Państwowych, ZUL-i i przedsiębiorców w pracach podczas zawodów oraz komisji sędziowskich stale podnosi wszystkim kwalifikacje.

Koła uczestniczyły także w szerokim zakresie w różnego rodzaju działalności szkoleniowej, w tym organizując wyjazdy zawodowe dofinansowywane przez Zarząd Oddziału zgodnie z opracowanym regulaminem. Ten sposób łączenia dokształcania i odpoczynku stał się obecnie najbardziej popularną działalnością naszych kół. Wyjazdów tych w trakcie kadencji zorganizowano 40 przez 19 kół i wsparło członków kwotą łączną 80608,78 zł. Sprawozdania z tych wydarzeń znajdowały się zawsze w naszym biuletynie informacyjnym.

Drugim niezwykle ważnym zadaniem realizowanym przez ZO i koła była działalność na rzecz ochrony środowiska i podnoszenia świadomości ekologicznej społeczeństwa, w tym przede wszystkim młodzieży szkolnej. Wspieraliśmy

corocznie konkurs „Mój Las” współorganizowany z Ligą Ochrony Przyrody i „Leśne Fotografii” organizowany przez RDLP w Krośnie oraz innych przedsięwzięciach na terenie całego regionu, włączając się w różnorodny sposób.

Nasi członkowie byli autorami lub współautorami różnorodnych przedsięwzięć wydawniczych takich jak: informatory, przewodniki, opracowania, artykuły prasowe i inne publikacje. Przedsięwzięcia wydawnicze podejmował także ZO, przede wszystkim wydając corocznie biuletyn informacyjny SITLiD, którego głównym celem było przybliżenie działalności Stowarzyszenia, upowszechnianie doświadczeń i podejmowanych inicjatyw na różnych szczeblach organizacyjnych.

Funkcjonuje umieszczona na stronie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie zakładka SITLiD, w której pojawiają się aktualne informacje z działalności Stowarzyszenia. Zamieszczone też są na niej pliki do pobrania, niezbędne do bieżącej działalności Stowarzyszenia. Zarząd Oddziału brał czynny udział w wydarzeniach wydawniczych, zakupując wiele pozycji książkowych dla naszych członków, przekazując na nagrody w konkursach oraz dla osób i instytucji z nami współpracujących.

W ramach popularyzowania sportu wśród członków Stowarzyszenia i ich rodzin kontynuowaliśmy Turniej Piłki Siatkowej, który przy pomocy kół zakładowych co roku odbywał się w innym nadleśnictwie. W okresie od ostatniego zjazdu turnieje odbywały się w Kolbuszowej, Leżajsku i Ustrzykach Dolnych.

Corocznie wspieramy organizowane przez koła zakładowe „Regionalne mistrzostwa w wędkarstwie spławikowo - gruntowym” cieszące się coraz większym zainteresowaniem. Organizowały je koła zakładowe przy nadleśnictwach, Strzyżów, Lutowiska i Baligród. Sukcesem dużym było opracowanie przez zarząd regulaminu wprowadzającego jednolite zasady usprawniające organizację tego przedsięwzięcia przez poszczególne koła.

Występowaliśmy cztery razy o pomoc do Funduszu Pomocy Koleżeńskiej przy Zarządzie Głównym SITLiD dla członków oraz instytucji będących w dużej potrzebie ze względów zdrowotnych i zniszczenia mienia. Na ten cel

uzyskaliśmy łącznie około 23 tysięcy złotych. W okresie pandemii cztery nadleśnictwa zasyły nasz fundusz dzięki czemu mogliśmy sfinansować zakup sprzętu wideolaryngoskop o wartości ponad 10 tysięcy złotych do pomocy walki z chorobą COVID-19, który zarząd oddziału przekazał do Szpitala Specjalistycznego w Sanoku.

Nasi przedstawiciele biorą udział w spotkaniach przy tworzeniu dokumentów planistycznych dla nadleśnictw. Mamy naszego przedstawiciela w Regionalnej Radzie Ochrony Przyrody pełniący rolę opiniotawczo-doradczą Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie. Mamy ze swojego grona wiceprezesa Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej w Rzeszowie. W obu instytucjach jest nim przewodniczący zarządu naszego oddziału. Współpracowaliśmy z Polskim Towarzystwem Leśnym zarówno na szczeblu regionalnym, jak i z kołami PTL istniejącymi przy nadleśnictwach.

Wyróżniający się pracą społeczną członkowie w kołach zakładowych, środowiskowych, w zarządzie oddziału i ich organów oraz pracujący przy organizowaniu wielu przedsięwzięć na poziomie regionalnym i krajowym byli uhonorowywani odznaczeniami. W czasie tej kadencji honorowych odznak przyznano: srebrnych dla 30 członków z 14 kół, złotych dla 11 członków z 5 kół, natomiast odznak honorowych NOT: srebrnych dla 6 członków z 5 kół i złotych dla 2 członków z 2 kół.

Przedsięwzięcia nasze doceniają też instytucje wspierając nas finansowo przekazując środki na działalność statutową, organizację imprez, szkoleń i konferencji. Jesteśmy bardzo wdzięczni za wsparcie i zobowiązani do dalszej działalności przynoszącej korzyści intelektualne wszystkim członkom.

Dziękuję bardzo Pani i Panu Dyrektorowi RDLP w Krośnie za wielkie wsparcie organizacyjne przy współorganizowaniu wielu przedsięwzięć, konferencji i realizacji ciekawych inicjatorskich pomysłów.

Opracował: Bartłomiej Peret

Przekazanie wideolaryngoskopu do szpitala w Sanoku

Praca w lesie

Szkolenie służby leśnej w terenie

Uchwały XII Zwyczajnego Zjazdu Delegatów Kół

1. Kontynuować współorganizowanie imprez o charakterze szkoleniowym i integracyjnym w formie organizacji zawodów: - turnieju piłki siatkowej, - zawodów drwali, - zawodów wędkarskich, lub fundowania nagród w imprezach o tematyce przyrodniczo-leśnej.
2. Kontynuować dofinansowanie do wyjazdów zawodowych organizowanych przez koła SITLiD.
3. Kontynuować wydawanie biuletynu Zarządu Oddziału SITLiD w Krośnie.
4. Brać czynny udział przy tworzeniu Planów Zadań Ochronnych i Planów Ochrony dla obszarów Natura 2000, na terenie działania poszczególnych jednostek.
5. Organizować cykliczne konferencje naukowo-terenowe z zakresu gospodarki leśnej, ochrony środowiska, dotyczące przede wszystkim Podkarpacia.
6. Zainicjować akcję upamiętnienia na terenach leśnych miejsc pochówku żołnierzy poległych w okresie I Wojny Światowej, a w szczególności poległych leśników.
7. Wspierać inicjatywy dotyczące promocji produktów pochodzących z lasu.

Informacje z posiedzeń ZO SITLiD w Krośnie

NAJWAŻNIEJSZE INFORMACJE I UCHWAŁY PODJĘTE NA POSIEDZENIU W DNIU 9 LUTEGO 2021 R.

Posiedzenie odbyło się w formule on-line. Omówiono informacje bieżące, plan działalności i finansowy na rok 2021, organizację imprez pracowniczych w roku 2021 takich jak turniej piłki siatkowej, konferencji branżowej, zawodów drwali, zawodów wędkarskich. Ponadto omówiono wydanie biuletynu informacyjnego za 2020 oraz aktualną sytuację finansową.

Przewodniczący ZO przekazał informacje z ZG w Warszawie. Z okazji jubileuszu 70-lecia powstania SITLiD-u przygotowywane jest wydanie publikacji zawierającej biogramy leśników, o których warto byłoby pamiętać.

Plan działania Zarządu w 2021 r. zakłada przede wszystkim organizowanie corocznych imprez - turnieju piłki siatkowej, zawodów drwali, zawodów wędkarskich oraz konferencji pn. „Obecne oczekiwania przemysłu drzewnego wobec nowoczesnego leśnictwa”. Dodatkowo zarząd włączy się w organizację innych konkursów (fotograficznego i ekologicznego).

Nasi przedstawiciele uczestniczyć będą w pracach ZG SITLiD, Rady FSNT NOT w Rzeszowie, a także w Radzie Ochrony Przyrody przy RDOŚ w Rzeszowie. Zarząd jak co roku wspierał będzie inicjatywy kół zakładowych, w tym wyjazdy zawodowe. Po analizie kosztów wyjazdów zawodowych za ostatnie lata – przyjęto jednogłośnie pozostawienie dotychczasowej kwoty dofinansowania w wysokości 200 zł. Uchwałą Zarządu plan działania został zatwierdzony jednogłośnie.

Preliminarz budżetowy na 2021 r. stanowią przychody: wpływy ze składek członkowskich (68 tys. zł), wpływy z tytułu wpłat na organizację i dofinansowanie imprez (16 tys. zł) oraz darowizny

(10 tys. zł). Największy udział w rozchodach stanowią natomiast koszty organizacji imprez (43 tys. zł), dofinansowanie do wyjazdów dla kół zakładowych (15 tys. zł), składki do Zarządu Głównego (22,5 tys. zł). Preliminarz budżetowy został przyjęty jednomyślnie.

Trudno wyrokować na dzień dzisiejszy jak potoczy się sytuacja dotycząca spotkań w 2021 r. jednak jako SITLiD nie odpuszczamy i planujemy (jeżeli będzie możliwość) do realizacji nasze cykliczne imprezy. Przewidujemy, że w lecie powinno udać się wreszcie dopiąć organizowaną jeszcze w poprzednim roku konferencję pt. „Oczekiwania przemysłu drzewnego wobec nowoczesnego leśnictwa” oraz jak zwykle końcem sierpnia regionalne zawody drwali. Turniej piłki siatkowej być może uda się uruchomić jesienią w Ustrzykach Dolnych. Zawody wędkarskie organizowane przez Nadleśnictwo Baligród – w zależności od sytuacji pandemicznej. Szczegółowe decyzje zostaną podjęte na następnym posiedzeniu.

Obecnie nasz zarząd gromadzi 723 członków stowarzyszonych w 30 kołach zakładowych i środowiskowych, w których znajduje się od 7 do 45 członków. Do niedawna liczba członków stale wzrastała, ale ostatnimi czasy sytuacja uległa zmianie głównie poprzez wzmożenie odejść na zasłużone emerytury, i tak w 2020 r. liczba ta spadła o 13 osób. Wobec tego należy apelować w sprawie inicjowania członkostwa w naszej organizacji, w szczególności wśród „nowych” pracowników. W poczet członków przyjęto (jednogłośnie) 7 osób do KZ przy nadleśnictwach: Brzozów 1 osoba, Kołaczyce 1 osoba, Jarosław 4 osoby oraz Lutowiska 1 osoba.

Opracował: Piotr Filipczak

NAJWAŻNIEJSZE INFORMACJE I UCHWAŁY PODJĘTE NA POSIEDZENIU W DNIU 26 MAJA 2021 R.

Przewodniczący przedstawił bieżące informacje dot. działalności stowarzyszenia: zrealizowany zakup urządzenia do badania dróg oddechowych dla szpitala w Sanoku, m. in. z darowizn trzech nadleśnictw (Rymanów, Bircza, Lutowiska). Pomimo ciężkiego okresu za nami na konto wpłynęło dużo darowizn z nadleśnictw.

Wystosował również apel do wszystkich o zabranie głosu w sprawie wprowadzenia „Zielonego Ładu” w Polsce, działalność w sprawie rekrutacji nowych członków do SITLiD.

Ustalono miejsce i termin XV Regionalnych Zawodów Drwali – Nadleśnictwo Kolbuszowa dnia 27 sierpnia b.r. które zostaną wpisane w dni

twórczości ludowej w skansenie w Kolbuszowej. W dalszej części omówiono wstępnie sprawy organizacyjne, w tym skład komisji sędziowskich, rodzaj pamiątkowych upominków dla sponsorów i uczestników, przygotowania regulaminu oraz pism do Pani Dyrektora RDLP w Krośnie i sponsorów. Jednocześnie przegłosowano pozostawienie dotychczasowej wysokości wpisowego 350 zł od uczestnika, i zróżnicowanie wpłaty wpisowego dla kibiców w zależności od przynależności do SITLiD – 30 zł, lub osoby niestowarzyszone – 50 zł. Termin zgłoszeń i wpłat ustalono dla zawodników na 30 lipca 2021 r. Opracowano wstępne porozumienie pomiędzy Nadleśnictwem Kolbuszowa, RDLP w Krośnie i ZO SITLiD. Szczegółowe decyzje zostaną podjęte na posiedzeniu Prezydium w miesiącu lipcu b. r. Po zakończeniu posiedzenia udano się na miejsce zawodów.

Ustalono wstępne założenia dot. XI Regionalnych Mistrzostw w Wędkarstwie Spławikowo - Gruntowym, które zorganizowane będą w br. przez Koło przy Nadleśnictwie Baligród na Zalewie Solińskim w miejscowości Wołkowyja, w dniu 11 września b.r. Do zawodów wstępnie przygotowano ramowy regulamin, który zostanie wysłany do nadleśnictw. Jednocześnie przegłosowano dofinansowanie do zawodów w wysokości 6 tys. zł. z dotychczasową zasadą podziału do 50% na organizację i do 50% na nagrody. Również jednogłośnie przyjęto rozdział wpisowego w zależności od członkostwa w SITLiD.

Wstępnie omówiono termin realizacji

turnieju piłki siatkowej. W związku z sytuacją pandemiczną ustalono, żeby przenieść ich zorganizowanie na kwiecień 2022 r. Jedynie w przypadku zniesionych obostrzeń jesienią. może wystąpić możliwość ich odbycia w październiku b.r. W takim przypadku decyzja zostanie podjęta w terminie późniejszym.

Podobnie decyzję o organizacji konferencji branżowej pozostawiono do rozważenia w zależności od bieżącej sytuacji pandemicznej.

Omówiono aktualną sytuację dot. projektu ERASMUSPLUS. Został złożony wniosek do programu naszego zarządu, który niestety z przyczyn formalnych został odrzucony. Obecnie każde koło może składać wniosek o udział w programie, warunkiem zaś jest posiadanie partnera zagranicznego do współpracy. Jednogłośnie powołano komisję do pomocy w działalności programowej w oddziale: Kol.: Mariusz Rydzik, Paweł Biernacki, Michał Szczerbicki i Teodor Furs.

Obecnie złożono 8 wniosków o nadanie honorowej odznaki SITLiD srebrnych oraz złotej. Wnioski zatwierdzono jednomyślnie. W poczet członków przyjęto (jednogłośnie) 7 osób do KZ przy Nadleśnictwach: Lutowska 1 osoba, Brzozów 2 osoby, Komańcza 2 osoby, Narol 1 osoba i Stuposiany 1 osoba.

Następnie udano się na miejsce organizacji zawodów drwali w celu lustracji powierzchni pod kątem odbywanych konkurencji.

Opracował: Piotr Filipczak

NAJWAŻNIEJSZE INFORMACJE I UCHWAŁY PODJĘTE NA POSIEDZENIU 28 PAŹDZIERNIKA 2021 R.

Kol. Michał Szczerbicki przedstawił relację z zawodów wędkarskich, które zostały zorganizowane przez Nadleśnictwo Baligród w miejscowości Wołkowyja nad Zalewem Solińskim. W zawodach wzięło udział łącznie 49 wędkarzy. Reprezentacje wystawiło 16 nadleśnictw oraz RDLP w Krośnie. Indywidualnie mistrzostwa wygrał Piotr Świąder z Nadleśnictwa Jarosław, a drużynowo niedoścignione było Nadleśnictwo Jarosław. Największą rybę złowił Andrzej Chudzik z Nadleśnictwa Tuszyna – leszcz o dł. 54 cm. Kolejne zawody organizowane będą przez Nadleśnictwo Kolbuszowa, co jest wynikiem losowania podczas tegorocznych zawodów. Zawody zgodnie z preliminarem zostały dofinansowane kwotą z SITLiD w wysokości 6 tys. zł.

Konferencję „Obecne oczekiwania przemysłu drzewnego wobec nowoczesnego leśnictwa”, która odbyła się 29-30 września b. r. w Leżajsku szczegółowo omówił kol. Bartłomiej Peret. Konferencja cieszyła się ogromnym powodzeniem i bardzo pozytywnym odbiorem, szczególnie przez przedstawicieli drzewnictwa. Zgromadziła ponad 100 osób: leśników i drzewiarzy z całego terenu RDLP w Krośnie. Pierwszego dnia odbyła się sesja referatowa. Drugi dzień to praktyczny objazd po kilku firmach przetwórstwa drzewnego. Komisja uchwał i wniosków opracowała szereg wniosków dla bieżącej współpracy leśnictwa z tzw. „branżą drzewną”, które zostały rozesłane po nadleśnictwach. Koszt udziału wyniósł niespełna 350 zł na osobę. Koszt jej organizacji zamknął się w naszych oczekiwaniach

– około 15 tys. zł. Przewodniczący ZO podziękował wszystkim zaangażowanym w jej organizację, w szczególności Nadleśnictwu Leżajsk za włożoną pomoc. Postanowiono organizować podobne przedsięwzięcia w przyszłości

Kol. Tadeusz Maksymowicz przedstawił informację z turnieju piłki siatkowej, który odbył się w Ustrzykach Dolnych 9 października b. r. W turnieju uczestniczyło 12 drużyn, ogółem ponad 220 uczestników. Zwycięzcą zostało Nadleśnictwo Kolbuszowa. Podkreślono bardzo dobrą organizację turnieju, dzięki czemu turniej uważa się za bardzo udany, za co należy się pochwała dla organizatora – Nadleśnictwo Ustrzyki Dolne. Przedstawiono wnioski na przyszłość, a głównie możliwość powrotu do regulaminu opracowanego przed kilku laty, który dopuszczał do gry zawodnika spoza LP oraz członka rodziny. Zaproponowano podniesienie wpisowego na 500 zł oraz możliwość zakupu koszulek „turniejowych” dla kibiców. Przedyskutowano możliwość zmian w drużynach po dokonanych zgłoszeniach oraz możliwość łączenia drużyn pomiędzy nadleśnictwami. Postanowiono zebrać na te tematy szczegółowe informacje od kół i podjąć uchwały bezpośrednio przed rozpoczęciem organizacji następnego turnieju.

Przewiduje się organizację dwudniowej konferencji pt. „Usługi leśne – wyzwania czy problemy?” w terminie 10-11 lutego 2021 r. na terenie Nadleśnictwa Cisna, przy współpracy z RDLP w Krośnie po uzyskaniu zgody Dyrektora. Zarys zamierzenia to: 1 dzień – część teoretyczna, referatowa, 2 dzień wyjazd terenowy. Wstępnie omówiono tematykę referatową i dobór wykładców oraz wizytę w wybranych drzewostanach Nadleśnictwa Cisna. Przy okazji konferencji zaplanowano XIII Zwyczajny Zjazd Delegatów Kół Oddziału Krośnieńskiego. Przyjęto ilość delegatów z kół zakładowych wg stanu członków na koniec 2020 r. i wg klucza: na każdą rozpoczętą 10-tkę – 1 delegat. W związku z końcem kadencji władz w kołach zakładowych i środowiskowych poleca się odbycie zgromadzeń w kołach i przeprowadzenie kolejnych wyborów do końca roku z przesłaniem ukonstytuowanych władz do ZO w terminie 5 stycznia 2022 r. W celu podjęcia ostatecznych decyzji dot. konferencji i zjazdu ustalono wstępny termin spotkania i posiedzenia Zarządu ZO na 11-12 stycznia 2022 r.

Poczyniono wstępne ustalenia dot. organizacji XIX turnieju piłki siatkowej oraz XII regionalnych zawodów wędkarskich. Organizację

kolejnych zmaganiń siatkarskich wstępnie postanowiono zorganizować na terenie Nadleśnictwa Sieniawa w ostatnią sobotę kwietnia 2022 r. Zawody wędkarskie planowane są na maj 2022 r. na terenie Nadleśnictwa Kolbuszowa (zbiornik Maziarnia). Szczegóły organizacyjne zostaną podjęte na kolejnym posiedzeniu ZO.

Obecnie złożono 9 wniosków o nadanie honorowej odznaki SITLiD srebrnych oraz złotej odznaki NOT. Wnioski zatwierdzono jednomyślnie. Ponadto uchwalono przyznanie kolejnych w skali odznaczeń dla aktywnych członków ZO oraz rzecznika dyscyplinarnego i komisji rewizyjnej.

Uchwalono (jednogłośnie) dofinansowania wyjazdów zawodowych dla KZ przy nadleśnictwach: Brzozów, Kolbuszowa, Kołaczyce, Leżajsk, Lutowiska, Mielec, Oleszyce oraz przy Starostwie Powiatowym w Lubaczowie – wg szczegółowego zestawienia w załączeniu. Podsumowanie wyjazdów zawodowych za bieżący rok przedstawił Kol. Teodor Furs. W 2021 r. w wyjazdach tego typu wzięło udział 103 członków naszego stowarzyszenia, którym zostało udzielone dofinansowanie w kwocie ogółem – 19 391 zł. Postanowiono na następnym posiedzeniu ZO przy tworzeniu preliminarza na kolejny rok, przeanalizować regulamin dofinansowania wyjazdów pod kątem ich rodzaju i łączenia z innymi imprezami.

Przewodniczący ZO Kol. Bartłomiej Peret przedstawił krótką informację o działalności FSNT NOT w Rzeszowie. Wg sprawozdania, ostatnimi czasy SITLiD jest najaktywniejszą organizacją zrzeszoną w FSNT NOT w Rzeszowie. W ostatnim czasie odbyły się wybory do władz FSNT NOT w Rzeszowie, które niestety z przyczyn zewnętrznych zostały przerwane i niedokończone.

Postanowiono, że biuletyn informacyjny SITLiD za 2022 rok będzie wydany w formule podobnej jak dotychczas po zebraniu aktualnych danych i informacji do dnia 5 stycznia 2022 r. Ustalono przesłanie pisma informacyjnego dot. tegorocznego biuletynu do kół zgromadzonych w SITLiD Krosno. Dane do biuletynu zostaną przyjęte na dzień 31 grudnia 2021 r.

Jednogłośnie ustalono upoważnienie dla Kol. Mariusza Rydzika do przygotowania wniosku dla programu „Erasmus”.

Członek KZ przy Nadleśnictwie Komańcza złożył wniosek ufundowania i wmurowania tablicy pamiątkowej w ZSL w Lesku dla zasłużonego leśnika K. Hetpera przy okazji obchodów 50-ciolecia ZSL

w Lesku.

Kol. Teodor Furs zaproponował przyjęcie na stałe do preliminarza finansowego ZO SITLiD w Krośnie dofinansowanie do cyklicznych zawodów rowerowych organizowanych przez Nadleśnictwo Baligród i Nadleśnictwo Cisna – „Tropem wilka i rowerów kilka”. Uchwalono jednogłośnie dofinansowanie tego przedsięwzięcia kwotą 500 zł.

W poczet członków przyjęto (jednogłośnie) 19 osób do KZ przy nadleśnictwach: Komańcza - 1 osoba, Kolbuszowa - 1 osoba, Narol - 1 osoba, Ustrzyki D. - 1 osoba, Cisna - 1 osoba, Kołaczyce - 1 osoba, Mielec - 5 osób, Lutowiska - 4 osoby, Leżajsk - 4 osoby.

Opracował: Piotr Filipczak

Drzewostany iglaste - wymiana pokoleń

Praca przy zrywce drzewa

NAJWAŻNIEJSZE INFORMACJE Z POSIEDZENIA ZARZĄDU GŁÓWNEGO SITLiD PRZEPROWADZONEGO ZDALNIE 22 PAŹDZIERNIKA 2021 R.

1. Przedstawiono bieżącą działalność i sprawy stowarzyszenia.
2. Poinformowano o rozpoczęciu organizacji XXIV Krajowego Zjazdu Delegatów SITLiD, który planowany jest pod koniec bieżącego roku lub wiosną 2022 roku w okolicach Gdańska i wynika z kończącej się już kadencji. Pisma o potrzebie organizacji zjazdów w okręgach zostaną nam przesłane.
3. Zbliżamy się powoli do jubileuszu 70-lecia naszego stowarzyszenia, gdzie planowane jest połączenie tej uroczystości ze zjazdem. Tym uroczystościom będzie towarzyszyć konferencja naukowa zwracająca uwagę na bieżące sprawy w leśnictwie.
4. Omówiono temat regulacji składek członkowskich przez poszczególne okręgi.
5. Poinformowano o przedstawieniu rankingu tartacznictwa w czasopiśmie „Przemysł Drzewny”.
6. Poinformowano o odbyciu walnego zebrania rady PEFC.
7. Podsumowano zawody biathlonowe odbyte w Polsce na początku roku, których SITLiD był organizatorem.
8. Przedstawione informacje z przebiegu Rady Wykonawczej UEF.

Opracował: Bartłomiej Peret

Liczba członków oddziału SITLiD w Krośnie wg stanu na dzień 31.12.2021r.

Lp.	Koło SITLiD	inżynierowie	technicy	pozostali	ogółem	kobiety	mężczyźni	powyżej 40 roku życia	w tym emeryci	do 40 lat życia	w tym studenci i uczniowie
1	Baligród	25	7	0	32	6	26	22	0	10	0
2	Bircza	14	15	0	29	2	27	15	0	14	0
3	Brzozów	12	10	0	22	6	16	19	0	3	0
4	Cisna	19	11	3	33	11	22	26	4	7	0
5	Dukla	17	1	1	19	4	15	8	0	11	0
6	Dynów	9	5	0	14	1	13	12	0	2	0
7	Głogów Młp.	11	8	0	19	0	19	19	0	0	0
8	Jarosław	18	9	0	27	1	26	19	0	8	0
9	Kańczuga	9	9	0	18	0	18	15	4	3	0
10	Kolbuszowa	16	13	6	35	7	28	21	1	14	0
11	Końce	16	17	0	33	2	31	23	5	10	0
12	Komańcza	32	9	0	41	5	36	25	0	16	0
13	Krasiczyn	3	6	0	9	0	9	8	0	1	0
14	Lesko	12	3	0	15	2	13	15	0	0	0
15	Leżajsk	27	12	0	39	7	32	31	6	8	0
16	Lubaczów	25	4	0	29	5	24	20	0	9	0
17	Lutowiska	35	16	0	51	8	43	32	0	19	0
18	Mielec	16	8	3	27	10	17	15	0	12	0
19	Narol	27	15	0	42	2	40	30	0	12	0
20	Oleszyce	15	10	0	25	1	24	17	0	8	0
21	Rymanów	7	5	0	12	1	11	9	0	3	0
22	Sieniawa	16	10	0	26	1	25	24	0	2	0
23	Strzyżów	15	3	0	18	0	18	18	1	0	0
24	Stuposiany	8	7	3	18	3	15	14	0	4	0
25	Tuszyna	4	8	0	12	0	12	7	0	5	0
26	Ustrzyki Dln.	22	10	0	32	4	28	22	0	10	0
27	BULiGL Przemyśl	8	2	0	10	0	10	6	0	4	0
28	RDLP Krosno	28	0	0	28	9	19	24	0	4	0
29	Starostwo Lubaczowskie	8	3	6	17	5	12	9	2	8	1
30	ZSL w Lesku	4	0	3	7	3	4	7	0	0	0
Razem		478	236	25	739	106	633	532	23	207	1

Zestawił: Piotr Filipczak

Dochody i wydatki działalności statutowej SITLiD Oddział Krosno za okres od 1 stycznia do 30 listopada 2021 roku

L.p.	Wyszczególnienie	Przychody	Rozchody	Koszty	Razem przek. skł.	Dotacje
1	Składki członkowskie	59 360,00 zł				
2	Odsetki od lokat	10,59 zł				
3	Nadleśnictwo Bircza - darowizna	1 000,00 zł				
4	Nadleśnictwa Cisna - darowizna	1 000,00 zł				
5	Nadleśnictwo Lesko - darowizna	700,00 zł				
6	Nadleśnictwo Kołaczycze - darowizna	500,00 zł				
7	Nadleśnictwo Jarosław - darowizna	300,00 zł				
8	Nadleśnictwo Dynów - darowizna	500,00 zł				
9	Nadleśnictwo Lubaczów - darowizna	500,00 zł				
10	Nadleśnictwo Leżajsk - darowizna	1 000,00 zł				
11	Nadleśnictwo Głogów - darowizna	1 000,00 zł				
12	Nadleśnictwo Dukla - darowizna	1 000,00 zł				
13	Nadleśnictwo Komańcza - darowizna	1 000,00 zł				
14	Nadleśnictwo Krasiczyn - darowizna	2 500,00 zł				
15	Nadleśnictwo Lutowiska - darowizna	1 000,00 zł				
16	Nadleśnictwo Dynów - darowizna	500,00 zł				
17	Organizacja Zawodów Drwali - wpisowe	14 910,00 zł				
18	Organizacja Turnieju Piłki Siatkowej - wpisowe	6 060,00 zł				
19	Składki przekazane do ZG SITLiD za 2021 r.		16 256,88 zł	16 256,88 zł		
20	Organizacja konferencji naukowej		7 061,94 zł	7 061,94 zł		
21	Organizacja Zawodów Drwali		19 170,65 zł	19 170,65 zł		
22	Organizacja Turnieju Piłki Siatkowej		17 123,62 zł	17 123,62 zł		
23	Organizacja Zawodów Wędkarskich		6 000,00 zł	6 000,00 zł		
24	KZ Tuszyna - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 000,00 zł	1 000,00 zł		1 000,00 zł
25	KŚ SP Lubaczów - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 391,00 zł	1 391,00 zł		1 391,00 zł
26	KZ Oleszyce - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 600,00 zł	2 600,00 zł		2 600,00 zł
27	KZ Mielec - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 600,00 zł	2 600,00 zł		2 600,00 zł
28	KZ Lutowiska - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		3 800,00 zł	3 800,00 zł		3 800,00 zł
29	KZ Leżajsk - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		3 200,00 zł	3 200,00 zł		3 200,00 zł
30	KZ Kołaczycze - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 400,00 zł	2 400,00 zł		2 400,00 zł
31	KZ Kolbuszowa - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 200,00 zł	2 200,00 zł		2 200,00 zł
32	KZ Brzozów - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 200,00 zł	1 200,00 zł		1 200,00 zł
33	Koszty prowadzenia r-ku bankowego		139,75 zł	139,75 zł		
	RAZEM	92 840,59 zł	86 143,84 zł	86 143,84 zł	16 256,88 zł	20 391,00 zł

Sporządził: Paweł Biernacki
Krosno, 2021.12.07

LEŚNE FOTOGRAFIE - WYGRAŁ „ZAPOMNIANY CMENTARZ”

Zdjęcie starego nagrobnego krzyża w leśnej scenerii, autorstwa Krystiana Kłysewicza z Horyńca Zdroju, wygrało XX edycję konkursu „LEŚNE FOTOGRAFIE” organizowanego przez Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Krośnie przy współpracy z Telewizją Polską Oddział Rzeszów i portalem terazKrosno.pl

21 stycznia 2021 roku w sali narad RDLP w Krośnie obradowało jury w składzie: **Andrzej Józefczyk** – fotoreporter, portal terazkrosno.pl, **Jacek Szarek** – dziennikarz TVP3 Rzeszów, fotografik - przewodniczący jury, **Wacław Turek** – Fotoklub RCKP w Krośnie, poeta, członek Fotoklubu RP. Na jubileuszową XX edycję konkursu wpłynęła rekordowa liczba **801** fotografii, nadesłanych przez **279** autorów z całej Polski.

- Ta edycja konkursu zaskoczyła nas liczbą nadesłanych prac, jak i poziomem zdjęć. - mówi Jacek Szarek, przewodniczący jury. - Dla nas jurorów to było nie lada wyzwanie, by z pełnym przekonaniem rozstrzygnąć ten konkurs. Serdecznie gratuluję wszystkim uczestnikom i bardzo żałuję, że z uwagi na regulaminowe ramy nie mogliśmy przyznać więcej nagród. Nagroda specjalna trafia do osoby, która w minionych edycjach konkursu wielokrotnie zdobywała miejsca na podium, jak również wyróżnienia.

- Wciąż zaskakują nas miłośnicy leśnych wędrówek swoją zdolności do obserwacji zjawisk przyrody – mówi Grażyna Zagrobelna, dyrektor RDLP w Krośnie. - Widać wielkie serce włożone w ujęcia pokazujące naturę lasu w różnych aspektach. Ponieważ w tym roku nie możemy zorganizować uroczystej gali z publicznością, przygotowujemy internetową galerię zdjęć, zarówno tych nagrodzonych i wyróżnionych, jak też zakwalifikowanych przez jury na wystawę. Wierzę, że to również forma wyróżnienia dla osób amatorsko zajmujących się fotografowaniem natury.

Przyznano trzy nagrody główne, sześć wyróżnień równorzędnych i sześć wyróżnień specjalnych. Zdobywcy trzech pierwszych nagród otrzymali tradycyjne statuetki św. Franciszka, zaś I laureat nagrody zaproszenie do spędzenia weekendu w jednym z bieszczadzskich nadleśnictw. Po raz pierwszy w historii konkursu została przyznana

nagroda specjalna, ufundowana z okazji XX-lecia organizacji wydarzenia.

Laureaci konkursu:

Nagroda I – Krystian Kłysewicz z Horyńca Zdroju, godło Orfius za zdjęcie pt. „Zapomniany cmentarz”.

Nagroda II – Jakub Rutana z Czeremnej, godło Rutys za zdjęcie pt. „Ryk miłości”.

Nagroda III – Zbigniew Kożuchowski z Kolbuszowej, godło Morimus za zdjęcie pt. „Zacięty wyścig”.

Nagroda specjalna z okazji XX-lecia Konkursu „Leśne Fotografie”:

Zbigniew Kożuchowski z Kolbuszowej

Wyróżnienia równorzędne:

1. **Krystian Kłysewicz** z Horyńca Zdroju, godło Orfius za zdjęcie pt. „Maskowanie puszczyka uralskiego „.
2. **Grzegorz Moron** z Goczałkowic Zdroju, godło MGregor za zdjęcie pt. „Spokojna jesień”.
3. **Janusz Iwaszek** z Jarosławia, godło Synoptyk za zdjęcie pt. „Wiosennie”.
4. **Tomasz Wrzesień** z Nowogardu, godło TW za zdjęcie pt. „W bramie”.
5. **Przemysław Kryściak** z Łodzi, godło Naturalnie za zdjęcie pt. „Maworek zwisył”.
6. **Inka Wiecześnieńska** z Ustrzyk Dolnych, godło Szycha za zdjęcie pt. „Zalany”.

Wyróżnienia specjalne:

1. **Jacek Piecuch** z Ustrzyk Dolnych, godło Ktokolwiek za zdjęcie pt. „W środku lasu „ - TVP Oddział Rzeszów.
2. **Łukasz Gwiździel** z Debrzna, godło Jesion12 za zdjęcie pt. „Złoty anioł” - Polskie Towarzystwo Leśne.
3. **Michał Kut** z Rzeszowa, godło Kucik za zdjęcie pt. „Puszczyk uralski - karmienie” - Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa.
4. **Sławomir Lenart** z Kombornia, godło Slalen

za zdjęcie pt. „W koronie grądu” - Portal TerazKrosno.pl

propagowanie edukacji przyrodniczej wśród dzieci i młodzieży – RDLP w Krośnie.

5. **Więńczysław Rak** z Nowogardu, godło WRak za zdjęcie pt. „Starcie” - Fotoklub RCKP w Krośnie.

Wręczenie nagród i wyróżnień odbyło się w drugiej połowie lutego 2021 r w siedzibie RDLP w Krośnie.

6. Szkoła Podstawowa nr 15 w Rzeszowie za

Opracował: Edward Marszałek

„Puszczyk uralski - karmienie”

„Ryk miłości”

„Zacięty wyścig”

„Zapomniany cmentarz”

ETAP REGIONALNY XXXIV EDYCJI KONKURSU MÓJ LAS - PODSUMOWANIE

Do etapu regionalnego XXXV edycji konkursu „Mój las”, spłynęło łącznie 141 prac. W porównaniu z poprzednią edycją to ponad 40 prac więcej. Komisja oceniająca miała trudne zadanie, nie tylko ze względu na dużą ilość przesłanych prac, ale również ich wysoki poziom i wymagające tematy

Największą popularnością cieszyła się kategoria I, czyli przedział klas I-III szkół podstawowych pt. „Na leśnej polanie”. W tej grupie znalazły się 83 prace. Do kategorii II pt. „Kropla, strumień, jezioro - leśny mokry świat” dla uczniów klas IV-VI, zaliczonych zostało 13 prac. Dużym zainteresowaniem cieszyła się również kategoria III, klasy VII-IIIIV szkół podstawowych pt. „Jakie korzyści czerpiemy z lasu” – 28 prac. Do kategorii IV dla uczniów szkół ponadpodstawowych o dość trudnym, ale bardzo ważnym temacie „Znaczenie różnorodności biologicznej w lasach” – zaliczonych zostało 16 prac konkursowych. Spośród wszystkich ocenianych prac wybrano 10, które zostaną przekazane do etapu ogólnopolskiego. Łącznie wyróżnienia oraz miejsca 1., 2. i 3. przyznano ponad 30 autorom, co stanowi prawie ¼ wszystkich nadesłanych prac.

Dziękujemy za każdą przygotowaną pracę i wysiłek włożony w jej wykonanie!

Szczególne podziękowania składamy opiekunom naszych młodych artystów. Pomimo utrudnień związanych z pandemią i obciążenia pracą zdalną znaleźli czas, aby ich podopieczni

przygotowali tak pomysłowe i staranne dzieła.

Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Opracowała: Magdalena Różycka

Zwycięska praca z kat. „Na leśnej polanie”

Prace młodych artystów przed oceną

PUCHAR POZOSTAŁ W KOLBUSZOWEJ

W sobotę, 9 października 2021 r. odbył się XVIII już Turniej Piłki Siatkowej o Puchar Przewodniczącego ZO SiT LiD w Krośnie. W tegorocznych zawodach wystartowało 12 drużyn z terenu RDLP w Krośnie. Rozgrywki odbywały się na terenie gospodarza mistrzostw - Nadleśnictwa Ustrzyki Dolne.

Turniej rozpoczął się wczesnym rankiem od rozlosowania grup. Co istotne, w każdej z nich rozgrywały się mecze „każdy z każdym”, a do ćwierćfinału wychodziły dwie najlepsze drużyny.

Pomimo długiej przerwy siatkarskiej

spowodowanej obostrzeniami w kraju związanymi z koronawirusem CoViD-19, duch walki nie opuszczał żadnego z nadleśnictw. Wszyscy zawodnicy wykazywali się niezwykłą wolą zwycięstwa, a gorący doping kibiców wprowadzał fantastyczną atmosferę na boisku. Ćwierćfinały rozegrane były metodą pucharową, tzn. zwycięzca jednej grupy rywalizował z drużyną z drugiego miejsca z grupy sąsiedniej. Ten etap rozgrywek pokazał, że najlepsze zespoły w grupach nie były przypadkowe, ponieważ wszystkie nadleśnictwa, które na etapie meczów grupowych zdobyły największą ilość punktów, znalazły się w półfinałach. Najbardziej emocjonującym meczem

Zwycięskie drużyny już nagrodzone

Zawodnicy w trakcie rozgrywek

Kibice dzielnie wspierali swoje drużyny

zdecydowanie był ten rozgrywany pomiędzy dwoma siatkarskimi tytanami Birczą i Narolem, a który ostatecznie zakończył się tie breakiem i wygraną Narola.

W walce o 3. miejsce **Nadleśnictwo Leżajsk** okazało się bezkonkurencyjne i pokonało Nadleśnictwo Narol (2:0). W finale natomiast spotkały się drużyny z Kolbuszowej i Lutowiska. Kolbuszowa, podobnie jak w poprzednim turnieju rozgrywanym w 2019 r. udowodniła, że nie ma sobie równych i pokonała Lutowiska w obu setach.

Stało się, więc jasne, że zwycięzcą XVIII Turnieju Piłki Siatkowej o Puchar Przewodniczącego ZO SITLiD w Krośnie zostało Nadleśnictwo

Kolbuszowa!

Gratulacje dla organizatorów turnieju – Nadleśnictwa Ustrzyki Dolne, dla wszystkich uczestników za sportową rywalizację i dla kibiców za dodawanie otuchy zawodnikom w walce o zwycięstwo.

Mamy nadzieję, że spotkamy się wszyscy razem w kwietniu 2022 r. na XIX Turnieju Piłki Siatkowej o Puchar Przewodniczącego ZO SITLiD w Krośnie, którego organizacji podjęto się **Nadleśnictwo Sieniawa**.

Opracowała: Marta Ziemniewicz

Zdjęcia: Dariusz Tabisz

Kolejny punkt zdobyty

LEŚNICY WĘDKOWALI

W mglisty sobotni poranek 11 września 2021 r. w miejscowości Wołkowyja przy tzw. Zielonej Plaży nad Zalewem Solińskim odbyły się XI Mistrzostwa Pracowników RDLP w Krośnie w Wędkarstwie spławikowo-gruntowym. Organizacją zawodów zajęły się: koło zakładowe SITLiD przy Nadleśnictwie Baligród, Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Krośnie i Nadleśnictwo Baligród.

W zawodach wzięło udział łącznie 49 wędkarzy. Reprezentacje wystawiło 16 nadleśnictw oraz RDLP w Krośnie. Po przyjęciu zgłoszeń, wszyscy zawodnicy spotkali się na krótkiej odprawie, na której omówiono krótko regulamin i udzielono najważniejszych informacji organizacyjnych i porządkowych. Otwarcia imprezy dokonał Dariusz Zaletański, zastępca nadleśniczego Nadleśnictwa Baligród. Najliczniejsze drużyny wędkarzy wraz z kibicami przybyły z nadleśnictw Strzyżów i Kolbuszowa.

Na umówiony sygnał, zagrany na sygnałowiec myśliwskiej, rozpoczęto połów. Z uwagi na dość późną porę i wysoką temperaturę, osiągnięte wyniki

były dość umiarkowane. Mimo to prawie połowa, bo aż 24 zawodników, mogło poszczycić się przynajmniej jedną złowioną rybą. Ważeniem i pomiarami złowionych ryb zajęły się dwie profesjonalne komisje sędziowskie.

Największą rybą okazał się leszcz o wadze 2,04 kg i długości 54,2 cm złowiony przez Andrzeja Chudzika z Nadleśnictwa Tuszyna. W złowionych rybach dominowały płocie, leszcze i ukleje. Największą ilością złowionych ryb mógł pochwalić się Dariusz Potoczny z Nadleśnictwa Tuszyna, który na swoje konto zapisał aż 65 sztuk. łącznie złowiono 20,97 kg ryb, które zgodnie z zasadami etyki wędkarskiej, zostały wypuszczone do wody.

Po opuszczeniu stanowisk przez zawodników wszyscy udali się na uroczyste ogłoszenie wyników i wręczenie nagród. Nagrodzeni zostali najlepsi zawodnicy w kategorii indywidualnej (od miejsca pierwszego do szóstego) i drużynowej. Rozdano nagrody również w kategoriach specjalnych:

- najcięższa złowiona ryba,
- najdłuższa złowiona ryba,
- największa ilość złowionych ryb,

Wyróżniono również wędkujące kobiety.

Po wręczeniu nagród organizatorzy rozlosowali wśród wszystkich uczestników atrakcyjne gadzety wędkarskie przekazane przez sponsorów. Nie pominięto także kibiców, którzy również otrzymali pamiątkowe upominki.

Na koniec spośród wszystkich drużyn dokonano losowania przyszłorocznego gospodarza zawodów. Zostało nim Nadleśnictwo Kolbuszowa, które także otrzymało okolicznościową nagrodę - zegar odmierzający czas do następnych zawodów.

Wszystkim uczestnikom i przybyłym kibicom dziękujemy za przybycie i wspólnie spędzony czas. Specjalne podziękowania składamy na ręce sponsorów oraz komisji sędziowskiej. Już dziś zapraszamy na następne zawody.

Wyniki indywidualne w klasyfikacji ogólnej:

- 1 – Piotr Świąder, Nadleśnictwo Jarosław (2,81 kg),
- 2 – Krzysztof Głowacz, Nadleśnictwo Bircza (2,42 kg),
- 3 – Łukasz Miara, Nadleśnictwo Jarosław (2,41kg).

Złapana na haczyk?

Wyniki drużynowe w klasyfikacji ogólnej:

- 1 – Nadleśnictwo Jarosław (15 pkt.),
- 2 - Nadleśnictwo Bircza (30 pkt.),
- 3 - Nadleśnictwo Tuszyna (35 pkt.).

Wyniki indywidualne w kategorii największa ryba:

- 1 – Andrzej Chudzik, Nadleśnictwo Tuszyna (54,2 cm),
- 2 – Krzysztof Głowacz, Nadleśnictwo Bircza (47,0 cm),
- 3 – Piotr Świąder, Nadleśnictwo Jarosław (39,0cm).

W oczekiwaniu na połów

Wręczenie nagród w klasyfikacji drużynowej

Uczestnicy zawodów wędkarskich

„PILARKĄ I SIEKIERĄ - CZY DA SIĘ BEZPIECZNIE ?”

Za nami XV Regionalne Zawody Drwali – warsztaty dla pilarzy z Podkarpacia. Spośród dwudziestu trzech zawodników, tylko jeden mógł zdobyć najwyższe trofeum...

Prognozy na piątek 27.08.2021 r. były mało optymistyczne i zapowiadały intensywne, ciągłe opady deszczu. Na szczęście aura okazała się dla nas dużo bardziej łaskawa i XV Regionalne Zawody Drwali mogły odbyć się bez zbędnych zakłóceń i pilarze wyruszyli do lasu zgodnie z planem.

Pilarz w trakcie ścinki

Właśnie w lesie, na wyznaczonej powierzchni odbyła się pierwsza, najbardziej niebezpieczna i wymagająca mnóstwo precyzji ścinka drzew. Konkurencja polegała na ścięciu i obaleniu

wylosowanego drzewa, w czym najlepszy okazał się zawodnik z Nadleśnictwa Brzozów – Jan Łuc uzyskując bardzo wysoki wynik 592 punktów. Kolejne cztery konkurencje zostały zorganizowane na terenie Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej. Pierwszą rozegraną tutaj, a drugą z kolei konkurencją było okrzyszowanie drzewa, podczas której 220 punktów otrzymał Paweł Kopiec z Nadleśnictwa Tuszyna i to on okazał się najlepszy w realizacji tego zadania. Trzecia konkurencja rzutowała na dalszy przebieg zawodów, ponieważ polegała ona na zmianie łańcucha pilarki. Jeden mały błąd podczas zakładania łańcucha może uniemożliwić dalszą pracę pilarką, a raz źle założony łańcuch nie może być już zmieniony przed kolejnymi zmaganiem. Bezkonkurencyjny okazał się tutaj zawodnik z Nadleśnictwa Krasieczyn Damian Tomański, uzyskawszy 120 punktów.

Czwarta konkurencja polegała na złożonej przerzynce przygotowanych wcześniej kłód. Jest to wyjątkowo trudne zadanie, ponieważ kłody są ułożone pod różnymi kątami i trzeba odciąć po dwa równe krążki o odpowiednich wymiarach. W tej konkurencji najlepiej wypadł Ryszard Staroń z Nadleśnictwa Sieniawa z wynikiem 180 punktów. Ostatnią konkurencją jest dokładność przerzynki. Na tym etapie już niewiele dzieli zawodników od końca rywalizacji, ale trzeba zachować zimną krew, aby nie zrobić jakiegoś fałszywego kroku. I tutaj znów najlepszy okazał się Ryszard Staroń, zdobywając 294 punkty. Najtrudniejszą konkurencją, która niesie za

Okrzyszowanie sztuki - druga konkurencja

Jedna z konkurencji dokładność przecinki

sobą największą liczbę punktów jest ścinka drzew i właśnie zawodnik z 21 numerem startowym – Jan Łuc, który w tej konkurencji zdobył ich najwięcej stanął na najwyższym stopniu podium z łączną liczbą punktów 1314. Na drugim miejscu podium stanął Zbigniew Piwko z Nadleśnictwa Rymanów, uzyskując również bardzo wysoki, 1287 punktowy wynik. Na najniższym stopniu podium znalazł się Andrzej Kraus z Nadleśnictwa Komańcza z wynikiem 1271 punktów.

Wszyscy zawodnicy biorący udział w zawodach zasłużyli na pochwałę oraz nagrody, a nie byłoby to możliwe gdyby nie nasi sponsorzy: Stihl, Makita, Husqvarna, RDLP W Krośnie, ZOL Tarnobrzeg, FITMET, PSB Mrówka, Ampere, LAS-FRONT Mateusz Janiec, Celfast, Piotr Faraś, Robert Piętowski i Krzysztof Uszkowski.

Jedna z trudniejszych konkurencji - złożona przerzynka kłód

Całe zawody przebiegły na bardzo wysokim poziomie, ponieważ aż piętnastu zawodników uzyskało łączny wynik ponad 1000 punktów. Nad bezpieczeństwem osób uczestniczących w zawodach czuwali ratownicy, ale na szczęście wszystko odbyło się bezpiecznie i mogli uczestniczyć tylko jako obserwatorzy. W tak trudnej pracy, jaką jest praca pilarsza liczy się spokój, opanowanie i umiejętność przewidywania sytuacji. Pośpiech jest tutaj zdecydowanie złym doradcą. Nigdy nie wolno o tym zapominać i właśnie przypomnienie o tym naszym pilarzom jest głównym celem jaki przyświeca co roku organizatorom warsztatów.

Opracowała: Kinga Mazur

Zdjęcia: Dariusz Tabisz

Zawody dobiegły końca - wszyscy uczestnicy

DRZEWIARZE I LEŚNICY USIEDLI DO STOŁU

Jakie są obecnie potrzeby i problemy przemysłu drzewnego? Jakie są możliwości przygotowania i wyróbki sortymentów drewna? I w końcu, jak można przerobione drewno wykorzystać? O tym była okazja porozmawiać w ciągu dwudniowej konferencji naukowo-technicznej pn. „Oczekiwania przemysłu drzewnego wobec nowoczesnego leśnictwa”.

wspólnie z przedstawicielami firm przetwarzających drewno usiedli do wspólnego „stołu” właśnie po to, aby poznać oczekiwania obu stron, przedyskutować problemy i znaleźć wspólne rozwiązania. Pierwszego dnia osoby zaproszone przedstawiły referaty, zebrane w trzech blokach tematycznych skupiających takie informacje jak zmiany w technologii przerobu drewna, zmiany zachodzące

Otwarcie konferencji przez dyrektora RDLP w Krośnie Marka Mareckiego

Zorganizowana przez Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Krośnie, wraz z Zarządem Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa w Krośnie konferencja, która miała miejsce w Leżajsku w dniach 29-30.09.2021 r., zgromadziła blisko 140 osób chętnych do podzielenia się swoimi spostrzeżeniami, jak również poszerzenia wiedzy na temat drzewnictwa i leśnictwa. Leśnicy

w leśnictwie w obliczu wyzwań technologicznych, a także różnorodność możliwości wykorzystania drewna. Drugiego dnia uczestnicy odwiedzili firmy zajmujące się przerobem surowca, takie jak IKEA Industry, DANKROS, a także BRZOST oraz Ośrodek Hodowli Głuszca przy Nadleśnictwie Leżajsk, gdzie drewno zostało wykorzystane do stworzenia całej infrastruktury obiektu.

Linia produkcyjna firmy IKEA Industry

Uczestnicy konferencji podczas zwiedzania firmy Dankros

Uczestnicy konferencji podczas jednego z referatów

Dzięki licznym dyskusjom konferencja zaowocowała wieloma wnioskami na temat współpracy przedsiębiorców drzewnych i leśników. Ważnym spostrzeżeniem przedstawicieli firm było zwrócenie uwagi na odpowiednią sortymentację i podział drewna, ze względu na jego późniejsze przeznaczenie. Zmieniające się zasady sprzedaży drewna są stałym wyzwaniem dla firm przetwarzających ten surowiec, więc warto byłoby się zastanowić nad sporządzeniem zasad na dłuższy okres, tak żeby firmy mogły lepiej planować swoją

działalność. Oczywiście nie zabrakło również tych pozytywnych aspektów dotychczasowej współpracy, jaką jest duża elastyczność w produkcji różnych sortymentów, dostosowanych do nowoczesnych technologii, coraz częściej pojawiających się w przemyśle drzewnym, jak również dobra atmosfera współpracy i otwartość na wszelkie rozmowy i dyskusje.

Ponadto uczestnicy podczas rozmów przekonali się, że coraz większą wagę powinniśmy przykładać do uświadamiania sobie i innym, że

W firmie Brzost - to tu produkuje się meble

drewno jest surowcem ekologicznym, naturalnym, bardzo plastycznym, o szerokim spektrum zastosowań. Ten magiczny, w pełni odnawialny surowiec – jest z lasu, co chociaż wydaje się oczywiste, nie dla wszystkich takie jest. Warto więc zdać sobie sprawę, że wspólne działania Lasów Państwowych, łączących wszystkie funkcje lasu oraz firm zajmujących się szeroko pojętym przetwórstwem

drzewnym, pozwalają na wykorzystywanie drewna każdego dnia oraz pewność, że lasy będą spełniały również inne swoje funkcje jeszcze wiele lat.

Opracowała: Kinga Mazur
Zdjęcia: Robert Sobkowicz

WNIOSKI Z KONFERENCJI NAUKOWO-TECHNICZNEJ:

1. Zorganizowanie konferencji wyszło naprzeciw oczekiwaniom bezpośrednich kontaktów pomiędzy przetwórcami drewna oraz Lasami Państwowymi, których celem jest przekazanie wzajemnych potrzeb i oczekiwań oraz wymiana doświadczeń.
2. Niezbędne jest podjęcie działań zmierzających do poprawy wizerunku zrównoważonego modelu leśnictwa oraz Lasów Państwowych.
3. Należy informować społeczeństwo o korzyściach wynikających z pozyskania drewna oraz podkreślać, że LP prowadzą pozyskanie drewna w oparciu o plany wieloletnie, przygotowane przez profesjonalistów i zatwierdzane na szczeblu ministerialnym.
4. Celowe jest prowadzenie szkoleń dla pracowników LP i przemysłu drzewnego, uczących mówienia o zróżnicowanym leśnictwie oraz wykorzystaniu drewna jako surowca odnawialnego w sposób prosty i przystępny dla społeczeństwa.
5. Przedstawiciele przemysłu drzewnego zgłosili potrzebę zacieśnienia współpracy z LP, w szczególności w zakresie konsultowania wydawanych aktów prawnych związanych ze sprzedażą drewna.
6. Przedstawiciele przemysłu drzewnego chcą większej stabilności zasad zakupów surowca drzewnego w Lasach Państwowych. Celowym jest wprowadzenie przez LP uregulowań dotyczących sprzedaży drewna, które obowiązywałyby przez co najmniej 5 lat.
7. W celu lepszego zaspokojenia w surowiec drzewny nabywców krajowych oraz uznając przerób drewna na terenie Polski za korzystny ze względów społeczno-gospodarczych, wskazane jest administracyjne wprowadzenie ograniczeń eksportu surowca drzewnego przez organy państwowe.
8. IKEA Industry potwierdziła przekazywane wcześniej przez część nabywców surowca drzewnego sygnały o potrzebie uzyskania przez Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Krośnie certyfikatu prowadzenia gospodarki leśnej wg standardu FSC.
9. W celu lepszego zaspokojenia potrzeb nabywców surowca drzewnego wskazane jest, aby nie wyrabiać drewna średniowymiarowego S2 w formie szczap (tylko wałki) oraz poprawić sortowanie grubościowe na drewno przeznaczone na tzw. cele użytkowe (S2B) oraz przemysłowe (S2A).

Komisja wniosków:

1. **Tadeusz Mędrak – przewodniczący**
2. **Krzysztof Uszkowski – członek**
3. **Bogumił Dąbek – członek**
4. **Teodor Furs – członek**

„O KAPLICZCE W PODKUDŁACZU”

Kommemoratywna tradycja obejmuje szeroki wachlarz upamiętnień mających materialny wyraz w postaci tablic, obelisków, kapliczek, kaplic czy nawet monumentalnych świątyń. Wiąże się ona z wieloma zróżnicowanymi wydarzeniami czy historycznymi postaciami. Przykłady upamiętnień znajdujemy także w tradycji myśliwskiej nierozdzielnie związanej z otaczającymi nas lasami. Omówimy ten temat na przykładzie tragicznej historii, której cześć wyrażona przez ówczesnych w doniosły sposób powoduje, że żywą pamięć o niej przechowujemy od prawie stu lat.

W północnej części województwa podkarpackiego, w kompleksie leśnym położonym pomiędzy Łańcutem a Leżajskiem, gospodarowanym przez Nadleśnictwo Leżajsk położona jest kaplica. Budowla sama w sobie nie jest niczym wyjątkowym, na terenie powiatu leżajskiego jest kilkadziesiąt kaplic i jeszcze więcej kapliczek. Położona jest jednak w lesie, ponad pół kilometra od najbliższych, rozproszonych zabudowań wiejskich. Nie można do niej dojechać, aby dojść trzeba znać drogę.

Ważnym tropem w naszym artykule będzie historyczna własność tych lasów, które do lat czterdziestych XX wieku były zarządzane przez Ordynację Potockich z pobliskiego Łańcuta. Rodzina Potockich słynąca w Rzeczypospolitej i Europie ze znakomitych tradycji myśliwskich gościła na polowaniach swoich bliskich, ale także śmietankę towarzyską znaczących rodów zarówno polskich jak i europejskich. Od 1915 r. ordynatem został Alfred III Potocki, który w swoich włościach gościł wiele znakomitych osobistości. Małżeństwem często odwiedzającym Łańcut byli Adamowie Zamoyscy czyli Adam Zdzisław Zamoyski i jego małżonka Rognieda z Olechowiczów Stecka zamieszkująca w Wysocku niedaleko Jarosławia. Gościli oni także na polowaniu urządzonym przez Potockiego jesienią 1922 roku na terenie lasów julińskich. Niestety w jego trakcie Rognieda doznała tragicznej kontuzji, w następstwie której została przewieziona do szpitala w Krakowie, gdzie niestety nie udało się jej uratować. Po wielu cierpieniach zmarła 11 listopada 1922 r. Po śmierci ciało Rogniedy zostało złożone w kościele sióstr Felicjanek, a 13 listopada przewiezione koleją zapewne do Jarosławia, a następnie do rodzinnego Wysocka gdzie została pochowana. Nazywana zdrobniale „Dżuli” Rognieda

Kaplica myśliwska

Brzoza Królewska - kaplica

urodziła się w 27 czerwca 1885 r. w miejscowości Romanów w powiecie Nowogród Wołyński. Mając 20 lat wyszła za mąż za Adama Zdzisława hr. Zamoyskiego z Wysocka herbu Jelita. Mieli troje dzieci Henryka, Różę i Tomasza. Zmarła w kwiecie wieku mając zaledwie 37 lat.

Rok po tym tragicznym zdarzeniu Alfred

Potocki, na terenie ówczesnego uroczyska ufundował kaplicę kommemoratywną poświęconą zmarłej. Została ona uroczyscie poświęcona 25 sierpnia 1923 roku w obecności m.in. owdowiałego Adama Zamoyskiego, Alfreda Potockiego, Wandy i Zygmunta Tarnowskich. Po upaństwowieniu lasów Potockiego, po dzień dzisiejszy właścicielem kompleksu leśnego i kaplicy są Lasy Państwowe. Obecnie kaplica jest okazjonalnie użytkowana jako miejsce celebracji okolicznościowych mszy św. miejscowego koła łowieckiego.

Należy zaznaczyć, że miejsce tego zdarzenia było charakterystyczne na obszarze tej części lasów ordynacji, która w połowie XIX w. miała nazwę Kudłacz. Kaplica powstała w 1923 r. została wybudowana na wysokim, murowanym cokole. [...] Niestety nie znamy projektanta ani budowniczego kaplicy. Możemy tylko założyć, że jak wiele inwestycji na terenie Ordynacji była to osoba zatrudniona przez Potockich. Ołtarz mógł wykonać Franciszek Dąbrowski z pobliskiej Żołyni, któremu zlecano m.in. wykonanie elementów wyposażenia pałacu w Julinie. Nie posiadamy również danych archiwalnych dotyczących twórcy witraża. Natomiast analiza stylistyczna ewidentnie wskazuje na wykonanie tego

Adamowa Zamoyska

Wnętrze kaplicy myśliwskiej

dzieła sztuki przez Krakowski Zakład Witrażów S. G. Żeleński. Był to zakład założony przez Władysława Ekielskiego i Antoniego Tucha, następnie w 1906 r. wykupiony przez architekta, absolwenta c.k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie Stanisława Gabriela Żeleńskiego. On to rozwinął firmę na szeroką skalę czyniąc z niej niemal monopolistę na sztukę witrażową ówczesnej Galicji. Niestety w czasie I wojny zmarł wyniku postrzału w 1915 r. (był adiutantem gen. Tadeusza Rozwadowskiego). Jego żona Izabela kontynuowała działalności zakładu i to u niej Potocki zamówił witraż. Jego projektantem był wieloletni współpracownik Żeleńskich malarz Stefan Matejko (jego stryjem był Jan Matejko) absolwent Szkoły Sztuk Pięknych w Krakowie (obecnie Akademia Sztuk Pięknych) i Królewskiej Akademii w Monachium. [...] Ciekawostką jest że dla naszej kaplicy nie przygotowano nowego projektu. Wykorzystano jedno z pierwszych dzieł wykonanych przez malarza dla Żeleńskich, to jest projekt z około 1907 r. a wykonany w latach 1907-1910 w kościele farnym w Drohobyczu [...].

Opracował: Bartosz Podubny

HISTORYCZNA LEŚNICZÓWKA

Historyczna leśniczówka – jak wyglądała?

Tego będzie można dowiedzieć się już latem w parku etnograficznym Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej, gdzie powstaje specyficzny dla tego regionu sektor leśny, obrazujący spuściznę Lasowiaków. Byli to ludzie mieszkający w lesie, żyjący z lasu i czerpiący z niego wiele korzyści, a najlepszym na to dowodem jest fakt, że swą nazwę wzięli właśnie od lasu.

W kolbuszowskim skansenie zostały już zgromadzone takie budynki jak stajnia, suszarnia runa leśnego, stodoła, spichlerzyk oraz suszarnia-wyłuszcarnia nasion, a także trak do drewna. Została przywieziona drewniana leśniczówka, która doczekała się kolejnego etapu rekonstrukcji, polegającego na wykończeniu i wyposażeniu wnętrza. W historycznej leśniczówce znajduje się sześć pomieszczeń, takich jak hol, kancelaria

leśniczego, kuchnia, a także mieszkalne pokoje użytkowe.

Została ostatnia prosta przed otwarciem obiektu i jesteśmy na etapie poszukiwań elementów wyposażenia do opisanej leśniczówki, takich jak drewniane szafy, sekretarzyki, czy inne meble.

Zbliża się okres wiosennych porządków, więc jeśli ktoś chciałby przyczynić się do kompletowania zbiorów do wyposażenia zabytkowej leśniczówki, właśnie teraz może zajrzeć na strych, czy do piwnicy w poszukiwaniu „skarbów” po rodzicach, dziadkach, czy pradiadkach. Żeby przekazać, wypożyczyć lub sprzedać jakiś przedmiot, który mógłby posłużyć do wykorzystania na ekspozycji, prosimy przesyłać zdjęcia przedmiotu z krótkim opisem na adres **e-mail: kinga.mazur@krosno.lasy.gov.pl**.

Tekst i Zdjęcia: Kinga Mazur

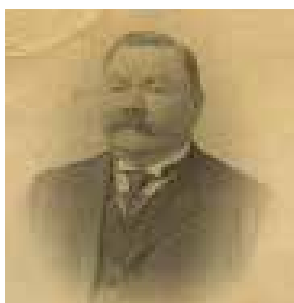

Historyczna leśniczówka w osadzie leśnej kolbuszowskiego skansenu

Wyłuszcarnia nasion w osadzie leśnej

KAROL HETPER (1851-1909) – ZASŁUŻONY GALICYJSKI LEŚNIK I NAUCZYCIEL LEŚNICTWA

Karol Hetper

Corocznie z okazji przypadającej w danym roku okrągłej rocznicy urodzenia bądź śmierci, któregoś z zasłużonych podkarpackich leśników, zamieszczam w Biuletynie Informacyjnym krośnieńskiego SITLiD-u materiał wspomnieniowy z podaniem biografii wybranej sylwetki leśnika. Wiele z tych postaci, niezasłużenie odeszło w zapomnienie. Tak jest między innymi w przypadku osoby Karola Hetpera, którego 170. rocznica urodzin przypadała w mijającym roku.

Karol Hetper ur. 24 marca 1851 r. w Dąbrówce, powiat Jasło (teren dzisiejszego Nadleśnictwa Kołaczyce). Był synem leśniczego Jana Hetpera ur. 1823 r. i Karoliny z/d. Fischer ur. 1830 r. Po ukończeniu gimnazjum i otrzymaniu dyplomu maturalnego, podjął w 1871 r. studia z zakresu leśnictwa na Akademii Leśnej Mariabrunn pod Wiedniem, które od 1872 r. łączył ze studiami rolniczymi. Oba kierunki ukończył w 1874 r. i przez rok był asystentem w katedrze geodezji na tej samej uczelni, kierowanej przez znakomitego przyrodnika i geodetę Josefa Schlesingera (1831-1901). W latach 1875–1879 pracował jako asystent w Zarządzie Lasów i Domen Państwowych (czytaj: nadleśnictwo) w Bolechowie (powiat Dolina), gdzie wtedy mieściła się również siedziba c. k. Galicyjskiej Dyrekcji Lasów i Domen Państwowych. Następnie w latach 1879-1880 już po przyłączeniu Akademii Leśnej w Mariabrunn do wiedeńskiej uczelni Hochschule für Bodenkultur (zwanej popularnie Akademią Ziemiańską), został asystentem w katedrze urządzania lasu u wybitnego szwajcarsko-austriackiego naukowca z dziedziny leśnictwa Arthura von Seckendorffa-Gudenta (1845-1886). Po powrocie do Galicji, w latach 1880–1882 sprawował funkcję asystenta w Zarządzie Lasów i Domen Państwowych Książdwór (powiat Kołomyja), następnie w kolejnych latach 1882–1885 powołany był na c. k. rządcę lasów w Zarządzie Lasów i Domen Polanica (powiat Dolina), by wreszcie w latach 1885–1893 zostać przeniesionym na stanowisko

c. k. zarządcy lasowego (nadleśniczego) w sąsiednim Zarządzie Lasów i Domen Państwowych w Bolechowie. Objęcie w 1885 r. stanowiska nadleśniczego zarządu lasów w Bolechowie, łączyło się ze sprawowaniem funkcji kierownika „szkoły rządowej dla kandydatów na nadzorców lasowych”, działającej w tym mieście. Do 1894 r. uczył zawodu i kierował tamtejszą państwową niższą szkołą leśną. Do kadry prowadzącej naukę zawodu ściągnął kilku znakomitych leśników, zatrudnił między innymi Jana Kosinę, innego wybitnego geometrę mierniczego i leśnika z Podkarpacia. Jednak już pod koniec 1893 r. przeniósł się do Lwowa, gdzie w tamtejszej c. k. Galicyjskiej Dyrekcji Lasów i Dóbr Państwowych był lustratorem i dyrektorem II Oddziału Dyrekcji Lasów Państwowych. Niedługo otrzymał stopień c. k. radcy, a w 1907 r. c. k. starszego radcy leśnictwa. Zmarł niespodziewanie 17 kwietnia 1909 we Lwowie. Był żonaty z Henryką z/d. Słapa. Pozostawił dwóch synów Antoniego i Józefa, obaj byli leśniczymi w dobrach prywatnych na terenie Galicji. W 1882 był w gronie założycieli Galicyjskiego Towarzystwa Leśnego, którego działaczem pozostał do końca życia.

Wybranie i przypomnienie sylwetki Karola Hetpera w tegorocznym numerze „Biuletynu”, wypadło nie bez kozery. Wszyscy, jako bracia leśni wywodzący się z Technikum Leśnego w Lesku wiemy, że w 2022 roku przypada 50. rocznica przenosin z Krasiczyna i działalności szkoły leśnej w nowym miejscu w Lesku. Szkoła ta jest spadkobierczynią tradycji i kontynuatorką działalności dawnej szkoły z Bolechowa, której długoletnim kierownikiem w trudnym początkowym okresie był właśnie Karol Hetper. Należałoby zastanowić się, czy szykowane uroczyste obchody rocznicowe, nie są okazją do ufundowania i odsłonięcia przez członków SITLiD-u absolwentów szkoły, tablicy pamiątkowej dla tego wywodzącego się z Podkarpacia, zasłużonego leśnika i nauczyciela zawodu.

Opracował: Edward Orłowski

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE KOLBUSZOWA

W dniach 01-03.07.2021 roku członkowie SITLiD KZ przy Nadleśnictwie Kolbuszowa uczestniczyli w trzydniowym wyjeździe w Góry Świętokrzyskie. Wyjazd rozpoczął się w czwartkowy rano spod siedziby nadleśnictwa. W czwartek 1 lipca zwiedzanie rozpoczęliśmy od Jaskini Raj - kompleksu podziemnych korytarzy, jednej z najbardziej znanych atrakcji Gór Świętokrzyskich i jednej z najpiękniejszych jaskiń krasowych naszego kraju (stąd nazwa „Raj”). Kolejnym punktem naszej wyprawy było zwiedzanie XIII/XIV Zamku Królewskiego w Chęcinach. Spacerowaliśmy Aleją Królów, zwiedzaliśmy skarbiec i wieżę widokową. W następnej kolejności odwiedziliśmy Obłęgorek i Muzeum Henryka Sienkiewicza, które powstało z inicjatywy dzieci pisarza, w podziękowaniu za twórczość. Zawitaliśmy do miejscowości Zagnańsk, gdzie znajduje się legendarny pomnik przyrody żywej Dąb Bartek i jego syn Bartuś. Następnie udaliśmy się na nocleg do Ośrodka Turystycznego, który był położony w samym sercu najstarszych w Europie Gór Świętokrzyskich, na skraju słynnej Puszczy Jodłowej i u stóp owianej legendami Łysej Góry-Świętego Krzyża.

W piątek, 2 lipca wybraliśmy się na trasę górską, aby wejść na szczyt Łysicy (potocznie Góra Świętej Katarzyny) 614 m n.p.m. Trasa prowadzi przez tereny ochrony ścisłej Świętokrzyskiego Parku Narodowego. Po drodze mijaliśmy kapliczkę St. Żeromskiego oraz „magiczne” źródła św. Franciszka. Na szczycie ustawiony jest krzyż. Był to bardzo

znakomity punkt wyjazdu, mimo wysiłku podczas wędrówki z zachwytem podziwialiśmy otaczającą przyrodę. Po tych wrażeniach udaliśmy się „Z wizytą u królowej pszczoł”. Dzięki pszczelarzowi mogliśmy lepiej poznać pracę pszczoł, mieliśmy również okazję skosztować różnego rodzaju miodów. Kolejnym punktem była Galeria Minerałów i Skamieniałości. Z zachwytem podziwialiśmy te piękne kamienie i kryształy oraz pokaz szlifowania minerałów. Kolekcja obejmuje ponad 1000 okazów minerałów, kamieni szlachetnych, meteorytów i skamieniałości. Po tym udaliśmy się do Huty Szklanej, gdzie przejechaliśmy przez Świętokrzyski Park Narodowy z jego licznymi rezerwatami oraz do Muzeum Przyrodniczego. Ten punkt zwiedzaliśmy z wielkim zainteresowaniem i skupieniem. Zwiedzanie Klasztoru Świętego Krzyża - jednego z najstarszych sanktuariów na terenie Polski-Relikwii Drzewa Krzyża Świętego, Muzeum Misyjne, Krypty Grobowe. Odwiedziliśmy również Galerię Widokową na Łysej Górze 595m n.p.m. tam widzieliśmy rumowiska skalne zwane gołoborzami.

W sobotę 3 lipca, przed udaniem się w drogę powrotną zatrzymaliśmy się, aby zwiedzić pomnik historii Krzyżtopór - ruiny rezydencji pałacowej położonej w miejscowości Ujazd. Kierunek: Góry Świętokrzyskie był bardzo udanym wyborem na wypoczynek pełen pięknych krajobrazów.

Opracowała: Gabriela Kretowicz

Zdjęcia: Dariusz Tabisz

Uczestnicy wyjazdu zawodowego z Panią przewodnik

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE LEŻAJSK

Zwiedzanie w Nadleśnictwie Strzyżów rozpoczęliśmy od obejrzenia rezerwatu przyrody „Góra Chełm” który utworzony został w roku 1996 na terenie miejscowości Stępina (gmina Frysztak) i Jaszurowa (gmina Wiśniowa), w powiecie strzyżowskim. Rezerwat o powierzchni 155,25 ha położony jest na obszarze Czarnorzecko-Strzyżowskiego Parku Krajobrazowego.

Góra Chełm (534 m n.p.m.) - wchodząca w skład złożonego z pięciu szczytów pasma Klonowej Góry - to jedno z najbardziej atrakcyjnych miejsc Pogórza Strzyżowskiego, zarówno pod względem przyrodniczym, jak i kulturowym. W utworzonym na tym terenie rezerwacie, pomiędzy potokiem Stępinka (dopływem Wisłoka), a Kolonową Górą, ochroną objęto skupisko buczyny górskiej i podzespół trawiasty żyznej buczyny karpackiej, obszar podgórskiego łągu jesionowego, zbiorowiska przejściowego między grądem, a buczyną karpacką, tereny źródliskowe, a także nieczynny kamieniołom. Z jego szczytu można podziwiać widoki Pogórza Strzyżowskiego. W składzie flory rezerwatu odnotowano blisko 280 gatunków. Następnie przejechaliśmy pod tunel schronowy – podziemny schron kolejowy dla pociągu sztabowego kanclerza III Rzeszy Adolfa Hitlera, zbudowany w czasie II wojny światowej pod Żarnowską Górą w Strzyżowie. Wchodził w skład kwatery głównej Hitlera (Führerhauptquartier) „Anlage Süd” w Stępinie-Cieszynie i Strzyżowie.

Schron w Strzyżowie, ma postać żelbetowego podziemnego tunelu o długości ok. 438 metrów, zabezpieczonego potężnymi żelaznymi drzwiami, został zbudowany na przełomie 1940–1941 roku przez nazistowską Organizację Todt; oprócz tunelu w okolicy wzniesiono także budowle towarzyszące, jak schrony zaplecza i dodatkowy tunel instalacyjny. Pod koniec sierpnia 1941 roku, przed spotkaniem Hitlera z Benito Mussolinim w Stępinie, zatrzymał się w nim pociąg sztabowy Hitlera „Amerika”.

Po II wojnie światowej tunel był wykorzystywany do celów gospodarczych, m.in. jako garaż i magazyn. Obecnie jest udostępniony do zwiedzania. Podczas przejazdu przez Leśnictwo Godowa szkoliliśmy się z zakładania upraw jaworowych i jodłowych. Uprawy są grodzone lub zabezpieczane przed zgryzaniem

przez jeleniowate. Kolejnym punktem programu było Muzeum Silników Stacjonarnych w Konieczkowej powstało w budynku po dawnym Kółku Rolniczym w Konieczkowej. Opiekę nad tym przedsięwzięciem sprawuje Fundacja Muzeum Silników Stacjonarnych i Techniki Rolniczej. W muzeum można zobaczyć ok. 60 silników z okresu 1897 - 1985, w tym m.in. motory benzynowe, diesla, naftowe, gazowe, a także podgrzewane lampą lutowniczą gruszki żarowej przed rozruchem. Jednym z najcenniejszych silników na ekspozycji jest wyprodukowany przez niemiecką firmę Deutz silnik z 1897 roku. Po zwiedzeniu ekspozycji uczestnicy wyjazdu udali się na kolację, po której udano się w drogę do miejscowości Polańczyk na nocleg. Wczesnym rankiem udaliśmy się trzema łódkami elektrycznymi z Eko Mariny na rejs, podczas którego podziwialiśmy walory turystyczne zbiornika Solina.

W godzinach popołudniowych rozpoczęliśmy przejazd samochodami terenowymi przez Nadleśnictwo Lutowiska, podczas którego zostaliśmy zapoznani ze specyfiką prowadzenia gospodarki leśnej oraz szkodami powodowanymi przez żubry i niedźwiedzie, które niszczą nawet starsze młodniki odzierając z kory i łyka drzewa co powoduje ich usychanie.

Kolejny dzień spędziliśmy w Nadleśnictwie Stuposiany, gdzie zapoznaliśmy się z atrakcjami turystycznymi:

- wystawą przyrodniczą w Izbie Edukacji CPL o powierzchni 350 metrów kwadratowych, gdzie można zobaczyć naturalnych rozmiarów wilki, żubry, niedźwiedzie czy jelenie,
- wieżą widokową w Mucznem na Jeleniowatym 907 m n.p.m.,
- drewnianym kościołem pw. Św. Huberta w Mucznem,
- zagrodą pokazową żubrów.

Składamy serdeczne podziękowania kadrze Nadleśnictw: Strzyżów, Lutowiska i Stuposiany za profesjonalne wsparcie organizacji wyjazdu szkoleniowego, przekazaną wiedzę i poświęcony czas dla pracowników Nadleśnictwa Leżajsk.

Sporządził: Mariusz Rydzik

Uczestnicy wyjazdu zawodowego z Leżajska w okolicznościach przyrody

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE LUBACZÓW

W dniach 20-24.08.2021 r. odbyła się zorganizowana przez Biuro Podróży Laguna Tour z Hrubieszowa wyjazd zawodowy pracowników Nadleśnictwa Lubaczów i ich rodzin na Mazury. Wyjazd autokarem z Lubaczowa rozpoczął się w godzinach rannych 20 sierpnia z parkingu przy nadleśnictwie, skąd grupa 36 uczestników udała się w kierunku Mazur do Mikołajki Resort Hotel & Spa.

W drugim dniu wycieczki udaliśmy się do Gierłży, gdzie znajduje się założona w 1940 r. główna kwatera Hitlera nazywana „Wilczym Szańcem”. Zwiedzaliśmy poszczególne obiekty tego kompleksu m.in.: barak narad, bunkier Hitlera, mieszkanie i schron Martina Bormanna oraz Hermanna Göringa. Mieliśmy również okazję uczestniczyć w odbywającej się tego dnia inscenizacji historycznej „Operacji berlińskiej 1945” - Bitwa o Berlin z udziałem historycznych pojazdów militarnych oraz licznych rekonstruktorów i pirotechników.

Po południu odwiedziliśmy Sanktuarium Matki Bożej Świątolińskiej w Świętej Lipce, zaliczane do jednych z najbardziej znanych w Polsce

sanktuariów maryjnych.

Trzeci dzień wycieczki rozpoczął się od zwiedzania Leśniczówki „Pranie” - Muzeum K. I. Gałczyńskiego. Obiekt jest położony w miejscowości Ruciane Nida w Puszczy Piskiej, tuż nad jeziorem Nidzkim. Następnie udaliśmy się na spływ łodziami po rzece Krutynia. Trasa prowadziła przez piękne krajobrazy i jedną z głównych atrakcji – Rezerwat Krutyni.

Dodatkową atrakcją była możliwość przejścia ścieżką przyrodniczą w Rezerwacie Przyrody „Zakręt” z licznymi pomnikami przyrody.

Kolejnym miejscem, które odwiedziliśmy tego dnia był Park Dzikich Zwierząt im. prof. Benedykta Dybowskiego „Kadzidłowo”, gdzie dowiedzieliśmy się o urokach Puszczy Piskiej oraz o rzadkich i ginących zwierzętach, z których wiele mogliśmy oglądać w parku.

Kolejnego dnia udaliśmy się w rejs statkiem po Jeziorze Śniardwy – największym polskim jeziorze. Podczas rejsu mieliśmy okazję oglądać panoramę Mikołajek z wody. Następnie wybraliśmy

się do „Galindii” - krainy historycznego plemienia Galindów położonej na półwyspie u ujścia rzeki Krutyni do Wielkich Jezior Mazurskich.

Gród położony jest na kilkudziesięciu hektarach gruntu otoczonego niemalże z każdej strony wodą. Na całym terenie znajduje się wiele ciekawych miejsc z wieloma drewnianymi rzeźbami. Podczas zwiedzania Galindii mogliśmy posłuchać opowieści przewodnika oraz wziąć czynny udział w odtwarzaniu opowiadanych przez niego historii.

Następnego dnia odwiedziliśmy Muzeum

Reformacji Polskiej w Mikołajkach, po czym każdy mógł jeszcze zwiedzić to miasto we własnym zakresie.

Po południu udaliśmy się w drogę powrotną do Lubaczowa.

Tekst: Katarzyna Marko
Fotografie: Paweł Mokrzycki,
Iwona Rozmus-Sawicka

Wspólnie spędzony czas w otoczeniu natury

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE KOŁACZYCE

W dniach 14-18 września 2021 r. odbył się wyjazd zawodowy pracowników Nadleśnictwa Kołaczyce do Trójmiasta i okolic.

Pierwszym punktem programu było zwiedzanie Katedry w Gdańsku – Oliwie, wysłuchanie koncertu organowego oraz spacer po zabytkowym parku oliwskim przy klasztorze cystersów. Następnie zwiedziliśmy Starówkę Gdańską: przeszliśmy Drogą Królewską, mijając po drodze Ratusz, Długi Targ, Dwór Artusa oraz Fontannę Neptuna. Wspięliśmy

się też na wieżę widokową na Kościele Mariackim, by podziwiać piękną panoramę miasta. Spacerując brzegiem Motławy oglądaliśmy Gdański Żuraw, zabytkowe kamienice i nowoczesne budownictwo, by następnie udać się pod Muzeum Obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku, zobaczyć piękny bursztynowy ołtarz w kościele pw. św. Brygidy oraz Stocznnię Gdańską. Dzień zakończyliśmy spacerem po drewnianym moście w Sopocie oraz wizytą na Westerplatte.

Kolejny dzień rozpoczęliśmy od zwiedzania ORP Błyskawica i Daru Pomorza w porcie w Gdyni, skąd wypłynęliśmy w rejs na Hel, gdzie zwiedziliśmy latarnię morską, Helski Kompleks Muzealny, oglądaliśmy popisy fok w tamtejszym fokarium oraz dotarliśmy na koniec Polski. Po powrocie do Gdyni udaliśmy się do Akwarium Gdyńskiego, będącego częścią Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowego Instytutu Badawczego, które zaprezentowało nam bogate zbiory fauny wodnej z całego świata.

Niewątpliwą atrakcją wyjazdu była wycieczka do Słowińskiego Parku Narodowego, gdzie odbyliśmy długi spacer przez ruchome wydmy w Czołpinie, a następnie wybrzeżem do latarni morskiej, skąd rozciąga się piękny widok na ruchome wydmy, przybrzeżne jeziora – Łebsko i Gardno oraz mierzeję oddzielającą jezioro Łebsko od morza. W drodze powrotnej odwiedziliśmy wzniesiony przez zakon krzyżacki zamek w Malborku, wpisany na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

Opracował: Robert Kludacz

Z lasu do trójmiejskich szumów

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE LUTOWISKA

Wyjazdy zawodowe członków koła zakładowego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa odbywają się od wielu lat. Dzięki nim pracownicy podnoszą swoje kwalifikacje zawodowe, co jest ważne dla rozwoju nowoczesnego leśnictwa oraz ochrony środowiska. Tegoroczny wyjazd zawodowy w Nadleśnictwie Lutowiska odbył się już po raz trzynasty. 13 października 2021 r., w godzinach wieczornych przybyliśmy do Mszany Dolnej, aby następnego

dnia udać się na teren Nadleśnictwa Limanowa. Gospodarze nadleśnictwa pokazali nam stawy retencyjne oraz most zrealizowany ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko. Te inwestycje pozwoliły na zwiększenie możliwości retencyjnych terenu nadleśnictwa, a także na ochronę stoków przed szybkim spływem powierzchniowym. Obiekty te pełnią też funkcję rekreacyjną oraz edukacyjną. Później udaliśmy się na teren Leśnictwa Mogielica,

gdzie dominują drzewostany jodłowo-bukowe. Limanowscy leśnicy stosują rębnie złożone z długim okresem odnowienia. Drzewostany te odnawiają się naturalnie, a młode pokolenie lasu cechuje wysoka jakość hodowlana i odporność na szkodliwe czynniki. W leśnictwie tym, znajduje się też najdłuższa i najwyższej położona trasa do narciarstwa biegowego w Małopolsce.

Następnie wyruszyliśmy na Polanę Stumorgową, która położona jest pod szczytem Mogielicy, czyli najwyższego szczytu Beskidu Wyspowego. Jest to największa polana w całym Beskidzie Wyspowym. Jej nazwa pochodzi od dawnej jednostki powierzchni zwanej morgą, równej w przybliżeniu 0,5755 ha. W rzeczywistości polana miała dużo większą powierzchnię. Powstała w wyniku działalności Wołochów, którzy w XIV-XV w. zapoczątkowali w Karpatach pasterstwo na szczytach gór. Pod koniec XIX w., gdy wsie na Podhalu były przeludnione, część polany zaorano pod uprawy rolne. Jednak już wkrótce zrezygnowano z tego sposobu gospodarowania. Kamienista i jałowa gleba oraz surowy na tej wysokości klimat nie zwróciły trudu włożonego w uprawę. Do dzisiaj jeszcze dobrze widoczne są równoległe ślady zagonów w niektórych miejscach polany. Kolejnym etapem wyjazdu zawodowego było zwiedzanie Klasztoru i Browaru Cystersów w Szczyrzycach. Dzień zakończony został biesiadą ze serdecznymi limanowskimi biesiadnikami.

Dzień następny to Poręba Wielka, gdzie siedzibę ma Dyrekcja Gorczańskiego Parku Narodowego. Tutaj w dawnej oficynie dworskiej zwiedziliśmy Ośrodek Edukacyjny GPN. W zabytkowych piwnicach oficyny zaaranżowano wystawę stanowiącą, główną atrakcję Ośrodka. Ekspozycja przedstawia bogactwo przyrodnicze Gorczańskiego Parku Narodowego. Trasa zwiedzania odzwierciedla wędrówkę szlakiem turystycznym, która zaczyna się w dolinie górskiego potoku i prowadzi na najwyższy szczyt Gorców przez różne siedliska przyrodnicze – buczynę karpacką, górnoreglowy bór świerkowy i polanę reglową. Dioramy, stanowiska interaktywne i ścieżki dźwiękowe zostały zaaranżowane w taki sposób, aby zwiedzający angażując różne zmysły samodzielnie wybrać drogę poznania przedstawianych tematów.

Po doskonałym filmie promocyjnym wyruszyliśmy w teren. Wędrówkę wraz z Dyrektorem i Specjalistami z GPN rozpoczęliśmy z polany

Trusiówka, położonej w dolinie Kamienicy przez Podskalię osiągnęliśmy szczyt o nazwie Gorc Troszacki. Podczas wędrówki pracownicy GPN opowiadali o specyfice funkcjonowania parku. Charakterystyczne dla krajobrazu Gorczańskiego Parku Narodowego są polany reglowe, które powstały w wyniku działalności człowieka, w miejscu gdzie pierwotnie był las. Wyróżniają się bogactwem przyrodniczym oraz wybitnymi wartościami kulturowymi i krajobrazowymi. Pozostałością dawnej gospodarki pasterskiej są drewniane szałaszy reprezentujące regionalne budownictwo. Z inicjatywy Parku prowadzony jest także wypas kulturowy owiec m.in. na Hali Długiej pod Turbaczem. Schodząc ze szczytu mogliśmy zobaczyć martwy drzewostan świerkowy – efekt wiatrów i ataku kornika drukarza. W miejscu po obumarłych świerkach rosną młode drzewa. Jest to naturalna wymiana pokoleń, choć jest to proces długotrwały.

W godzinach po południowych udaliśmy się do Tarnowa, gdzie rozegrane zostały Mistrzostwa Koła Zakładowego SITLiD w Nadleśnictwie Lutowiska w darcie. Bezkonkurencyjna okazała się Adrianna Natanek, która zdeklasowała swoich kolegów z pracy (przyp. Zarząd Koła SITLiD).

Ostatniego dnia zwiedzaliśmy Tarnów, czyli drugie co do wielkości miasto w województwie małopolskim. Podczas spaceru ulicami Tarnowa odkrywaliśmy ślady minionych stuleci. Tarnów był przez wieki przystanią dla przybyszów m.in. Żydów, czy Węgrów. Każda nowa kultura pozostawiła tu swój trwały ślad. Na tarnowskiej starówce podziwialiśmy architekturę renesansu. Wędrowaliśmy śladami generała Józefa Bema i przyjaznych związków polsko-węgierskich. Zanurzyliśmy się również w płataninę uliczek żydowskich. Zadumaliśmy się nad pozostałościami okazałej synagogi. Poznaliśmy też prawdziwe skarby sztuki na szlaku tarnowskich kościołów, wśród których prawdziwą perełką jest Bazylika Katedralna z monumentalnymi nagrobkami Tarnowskich i Ostrogskich. Zakończeniem wycieczki po Tarnowie był posiłek w żydowskiej restauracji, która mieści się w budynku dawnej rytualnej łaźni żydowskiej – mykwie, powstałej w 1902 roku.

Wyjazd zawodowy członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Lutowiska był merytoryczny i bardzo dobrze zorganizowany. Co więcej został ciepło przyjęty przez uczestników, którzy wrócili do domu z pełną satysfakcją.

Opracowała: Adrianna Natanek

Uczestnicy wyjazdu z Nadleśnictwa Lutowiska w swoim żywiole

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE BRZOZÓW

Nasz wyjazd do Gruzji odbył się w dniach 21-28 sierpnia 2021 roku. Podczas tygodniowego pobytu udało się nam poznać i zobaczyć wiele atrakcji tego odległego kraju, choć to zapewne tylko mała część.

Pierwszy dzień po przylocie spędziliśmy w Kutaisi – drugim co do wielkości mieście Gruzji. Pierwszym obiektem na liście naszego zwiedzania był pochodzący z VII w. kompleks klasztorny Gelati (UNESCO) oraz nieco mniejszy – ale równie atrakcyjny – klasztor Mocameta.

Kolejny dzień przeznaczony był na podróż w kierunku Wysokiego Kaukazu – naszym miejscem docelowym była Mestia w Górnej Swanetii. Sama droga była już dużą atrakcją – przebiega ona przez malownicze zbocza, z pięknymi widokami na góry. Po drodze bywały też i tunele – to wszystko poprzeplatane surowymi krajobrazami skalistych gór, które za moment zmieniały się w porośnięte lasami łagodniejsze zbocza.

Po smacznym śniadaniu wyjechaliśmy w dalszą drogę – docelowo do Uszguli (UNESCO) – wioski słynącej z ciekawych wież obronnych w Swanetii. Po drodze wstąpiliśmy do uznanego za najświętsze miejsce Swanetii cerkwi Św. Kwiryka z XI-XII w. (zwanego Lagurka). Stąd roztaczał się wspaniały widok na szczyt Uszba (Wiedźma)

o wysokości 4710 m n.p.m. Oczywiście pokryty śniegiem. Z Uszguli droga zawiodła nas pod lodowiec najwyższej góry Gruzji – Szchary (5068 m n.p.m.). Kilkogodzinna wyprawa dała nam niezapomniane wrażenia – ścieżka do lodowca wiodła wzdłuż rzeki, która spod niego wypływa, ogromne rumowiska skalne, ciekawa flora Kaukazu – choćby rosnący tutaj w swojej ojczyźnie barszcz Sosnowskiego (choć nie osiąga tak spektakularnych wymiarów, jak w Polsce).

W drodze powrotnej z Wysokiego Kaukazu wstąpiliśmy na zaporę Enguri (zlokalizowaną na rzece o tej samej nazwie). Imponująca wysokość 271m oraz długość 728m zrobiła na nas ogromne wrażenie. Obiekt zlokalizowany jest na granicy z Abchazją. Jadąc wzdłuż rzeki można było zobaczyć miejscowo znaczne ilości drewna w wodzie, co pozwoliło nam się domyślać, iż jest to transport wodny przygotowanego surowca.

Po trudach wysokich gór przyszła kolej na ciepłe morze. Dzień spędziliśmy w Batumi – kurorcie położonym nad Morzem Czarnym. W mieście tym przepych zabudowy nadmorskiej silnie kontrastuje z położonymi nieco dalej od linii brzegowej zabudowaniami jakby z tamtej epoki. Atrakcją Batumi był dla nas subtropikalny ogród botaniczny. Utworzony jeszcze za czasów imperium rosyjskiego

ma swoją reprezentację w postaci większości stref klimatycznych. Jest tu wiele gatunków roślin zielnych, krzewiastych i drzewiastych. Są iglaste, są bananowce, gaje bambusowe i wiele innych. Ponad 2 tysiące taksonów!

Po przyjeździe i zwiedzaniu kamiennego miasta Wardzia (UNESCO), dotarliśmy do Borjomi – leżącego w sąsiedztwie Bordzomsko-Charagaulskiego Parku Narodowego, jednego z największych parków narodowych Europy, zajmującego 1,2% powierzchni Gruzji. Znaczną część parku zajmują lasy, zmieniające się składem gatunkowym zależnie od wysokości n.p.m. Składają się z kasztanowców, buków, graba, również lipy krymskiej, dębu i jesionu. Bogata fauna reprezentowana jest przez wilki, rysie, niedźwiedzie, dziki i jelenie.

Dalsza droga wiodła nas przez ormiańską Dżawachetię, zatrzymaliśmy się nad brzegiem Jeziora Parawani – położonego na wysokości ponad 2000 m n.p.m, o powierzchni 37,5 km² i – co ciekawe – głębokości nie przekraczającej średnio...2,4 m! W okolicy jeziora krajobraz wydawał się być już nieco odmienny – pola uprawne zbóż, w miejscach mniej

korzystnych rosnąca w różnych skupieniach sosna.

Ostatni dzień przeznaczony był na zwiedzanie stolicy Gruzji - Tbilisi, przejazd do Mcchetty (pierwszej stolicy Gruzji z katedrą Cwetischoweli gruz. სვეტიცხოვლის საკათედრო ტაძარი), zwiedzanie zabytków – również najstarszy kościół Dźwari; sąsiedztwo pierwszego (1973) parku narodowego Gruzji – Tibiliskiego PN z występującą tutaj kolchidzką florą okresu trzeciorzędowego, m.in. ostrokrzewy, bluszcze, myszopłochy, kaliny, różaneczniki.

Po zaledwie kilku niezwykle intensywnych dniach zwiedzania Gruzji w pamięci pozostaną nam przede wszystkim wspaniałe widoki Gór Kaukazu, odległa historia tego zakątka świata, kontrastująca Adżaria nad brzegiem Morza Czarnego, bogactwo nieznanego nam dotąd flory. Wspaniały, gorący klimat, ale przede wszystkim ujmująca i niepowtarzalna gościnność Gruzinów – zapewne niektórzy z nas będą chcieli tam powrócić.

Opracował: Grzegorz Dziuba

Górskie widoki, które mogli podziwiać uczestnicy wyjazdu

Roślinność Gruzji

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE MIELEC

W dniach 16-18 września Nadleśnictwo Mielec zorganizowało wyjazd zawodowy połączony z wycieczką na Dolny Śląsk. Zwiedzanie rozpoczęło się od zabudowań dawnego Opactwa Cystersów w Lubiążu. Jest to największy obiekt poklasztorny w Polsce, a także jeden z największych tego typu obiektów na świecie. Szczególne wrażenie wywołuje „najdłuższa fasada barokowa Europy”, która ciągnie się przez 223 mb, oraz wspaniała Sala Książęca o pow. 4 ar. W niedalekiej odległości od opactwa odwiedziliśmy rezerwat „Odrzyska” obejmujący lasy łąkowe wzdłuż starorzeczy Odry, o charakterystyce (meandry) zbliżonej do warunków przy rzece Smarkata w Nadleśnictwie Mielec.

Drugi dzień wyjazdu obejmował stolicę regionu – Wrocław. Słynne wrocławskie zoo zachwyca pomysłem prezentacji zwierząt, biotopów w których żyją oraz zagospodarowaniem ścieżek i alejek, którymi przemieszczają się zwiedzający. W pamięci zapada zwłaszcza nowoczesne Afrykarium z licznymi i pojemnymi akwariami oraz wybieg wilka europejskiego, któremu można było się przyglądać z bliska, w tym spod korzeni drzewa wkomponowanego w wybieg. Również wrocławska starówka poprzecinana rzekami i kanałami, urokliwe budynki i uliczki, barokowe wnętrza Uniwersytetu i widok na miasto z wieży matematycznej pozostaną na długo w pamięci uczestników wyjazdu. Jednymi z punktów zwiedzania była również Panorama Racławicka, ogród japoński przy Hali Stulecia oraz wieczorny pokaz fontanny multimedialnej. Na każdym niemal kroku zwiedzającym Wrocław towarzyszą wszędobylskie krasnale stając się

wizytówką miasta i są jednocześnie ciekawym i wciągającym pomysłem do poznawania miasta.

Ostatni dzień wyjazdu to zwiedzanie zamku Książ, pięknie położonej, majestatycznej i tajemniczej budowli – trzeciego największego zamku w Polsce. Przed zwiedzaniem wnętrza, przeszliśmy wybetonowanymi podziemiami wykonanymi podczas II wojny światowej, ponurość których kontrastuje ze wspaniałą, bujną zielenią otaczającego parku. Otaczający kompleks zamkowy Książański Park Krajobrazowy, na terenie Nadleśnictwa Wałbrzych, oraz ścieżka edukacyjna „Ścieżka Hochbergów” z pomnikiem przyrody „Cis Bolko” to znakomity przykład udanego połączenia majestatycznych drzewostanów bukowych i dębowych z bogatą historią i malowniczymi widokami na zamek, choć w dniu zwiedzania podziwianie ich utrudniał rześisty deszcz. Ciekawym doświadczeniem, zwłaszcza dla leśników było zwiedzanie Palmiarni w Lubiechowie. Pośród licznych palm i roślin tropikalnych na szczególną uwagę zasługuje ogromna kolekcja drzewek bonsai.

Wyjazd i wycieczka na Dolny Śląsk były doskonałą okazją do zapoznania się ze sprawdzonymi rozwiązaniami zagospodarowania, zwłaszcza turystycznego różnych obiektów, w tym leśnych, przekazywania społeczeństwu wiedzy o przyrodzie oraz spojrzenia na drzewa z innej perspektywy (sztuka bonsai). Nie bez znaczenia pozostaje również możliwość integracji szczególnie w okresie pandemii.

Opracował:

Dariusz Pszeniczny, Wojciech Cieślík

Wspólnie spędzony czas na Dolnym Śląsku

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLiD PRZY NADLEŚNICTWIE OLESZYCE

Wyjazd zawodowy do Międzyzdrojów odbył się w dniach 4-9 lipca 2021 roku. Wzięło w nim udział 31 osób, w tym 13 należących do Koła Zakładowego SITLiD. Wycieczka rozpoczęła się o 6:00 kiedy to autokar wyjechał spod siedziby Nadleśnictwa Oleszyce.

Pogoda była piękna, wszystkim uczestnikom wycieczki towarzyszył dobry nastrój. Podczas przejazdu podziwialiśmy uroki mijanych krajobrazów.

W godzinach popołudniowych dotarliśmy na Ziemię Lubuską gdzie po kilku godzinnej podróży grupa zwiedziła „Winnice Łukasz” w Wityniu.

Po krótkim odpoczynku udaliśmy się do Świebodzina, historycznego miasta w województwie lubuskim, na Pojezierzu Łagowskim, który prawa miejskie zyskał już w XIV wieku, kiedy istniał tu gród słowiański. Później stracił nieco na znaczeniu i dopiero w 2010 roku zyskał na popularności za sprawą ogromnego pomnika Chrystusa Króla, mianowanego najwyższą statua Chrystusa na świecie. Spacerując po urokliwych uliczkach miasta podziwialiśmy piękno Kościoła Św. Michała Archanioła, późnogotyckiej świątyni ceglanej z XV stulecia, budowli szerszej niż wyższej, co rzadko spotyka się w gotyckich kościołach, rynek, Ratusz - budowlę w XVI wieku stojącą pośrodku głównego placu miasta, obecnie siedzibę Muzeum Regionalnego. Niektórzy przysiedli się na ławeczce Niemena, który nie protestował gdy ktoś chciał z nim zrobić sobie zdjęcie. Po kolacji i trudach całego dnia, wszyscy udali się na odpoczynek. Drugiego dnia tuż po śniadaniu wyruszyliśmy w dalszą drogę do Międzyzdrojów, po drodze zwiedzając Łagów nazywany nie bez kozery perłą województwa lubuskiego. Niewielka miejscowość zabytkowa, bardzo urokliwa i do tego malowniczo położona pomiędzy dwoma rozlewającymi się jeziorami - Łagowskim i Trześcińskim z pięknym zamkiem Joannitów, średniowieczną warownią wznoszącą się ponad innymi zabudowaniami. Przeszliśmy przez Bramę Polską - średniowieczną bramę gotycką, zbudowaną z czerwonej cegły, zrekonstruowaną po zniszczeniach wojennych, wprowadza ona do ścisłego centrum. Niedaleko Bramy Polskiej, jest Brama Marchijska. Na północ od miasta rozciąga się Łagowski Park Krajobrazowy, malowniczy obszar objęty ochroną, który pozwala odpocząć od zgiełku

miasta, otaczając całe jezioro Ciecz (Trześcińskie) i dodatkowo przyległe tereny zielone.

Nie zabrakło również rysu historycznego - zwiedziliśmy część bunkrów, 1,5 km trasy udostępnionej dla turystów z Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego.

Trasa obejmowała przejście i zwiedzanie schronu bojowego Pz. W. 717 wraz z podziemnym zespołem koszarowo-technicznym, przejście korytarzem do obiektu Pz. W. 716. oraz przejście podziemnym korytarzem do rozwidlenia w kierunku dworca kolejki. Powrót na powierzchnię obiektem Pz. W. 717. W czasie jesienno-zimowym schron pełni schronieni dla zimujących nietoperzy.

Dodatkową atrakcją była przejażdżka wozem opancerzonym, która niejednego przyprawiła o gęsią skórę zwłaszcza podczas gwałtownych skrętów na skarpach rowów.

Wieczorem dotarliśmy do Międzyzdrojów. Po zakwaterowaniu w hotelu i obiadokolacji większość uczestników poszła przywitać się z morzem.

Kolejnego dnia dla wszystkich był zasłużony odpoczynek, plażowanie i kąpiele w niezwykle ciepłej wodzie Morza Bałtyckiego. Dla zawziętych, a tych była zdecydowana większość tuż po śniadaniu wyprawa do Wolińskiego Parku Narodowego utworzonego w 1960 roku, marsz na Kawczą Górę z jej punktem widokowym. I tu wprawne oko leśnika wypatrzyło taką tablicę...

Kontakt z dziką przyrodą oraz miejsce w którym można podziwiać żyjące w naturalnym środowisku żubry. Część grupy wyruszyła w kierunku ruin po 17 Baterii Artylerii Stałej Międzyzdroje – Janogród zlokalizowanej na Białej Górze na terenie Wolińskiego Parku narodowego a powstałej na bazie szkoleniowej niemieckiej Kriegmarine.

W przerwach pomiędzy kąpielami wodnymi i słonecznymi spacerami po Międzyzdrojach, w tym spacer po moło, Alei Gwiazd i Parku Zdrojowym im. Fryderyka Chopina w którym odbywał się koncert. 4 dnia przywitał nas deszcz, co nie przeszkodziło nam zwiedzić Szczecina i Świnoujścia.

Pierwszym punktem zwiedzania był renesansowy Pałac Księżąt Pomorskich usytuowany na wzgórzu Zamkowym w sąsiedztwie Odry który jest historyczną siedzibą rodu Gryfitów władców Księstwa Pomorskiego. W trakcie spaceru urokliwymi uliczkami podziwialiśmy min. Bazylikę

Archikatedralną drugi po Bazylice w Licheniu pod względem wysokości kościołów w Polsce. Odbudowaną po II Wojnie światowej dopiero w latach 70. Pod

Tablica upamiętniająca zjazd PTL

Pomnikiem Ofiar Grudnia 70 zwanego Aniołem Wolności przewodnik przybliżył historię tragicznych wydarzeń tego okresu. W trakcie dalszego spaceru w kierunku Wałów Chrobrego przybliżono nam historię Szczecina jako miasta portowego.

Kolejnym punktem było Świnoujście najdalej wysunięte na północ miasto w Polsce położone nad cieśniną Świną oraz Morzem Bałtyckim. To urokliwe miasto położone jest na 44 wyspach i wysepkach z których największymi są Uznam, Wolin i Karsibór. Pierwszym punktem było zwiedzanie latarni morskiej. W pierwszej chwili gdy usłyszeliśmy o ilości schodów do pokonania (308 w jedną stronę) dały się słyszeć głosy „nie idę”, po co się męczyć za swoje pieniądze” lecz kolejne minuty oczekiwania w kolejce rozwiewały wątpliwości „być a nie wejść?”. Z najwyższej na świecie latarni zbudowanej z cegły

roztacza się przepiękny widok.

Po kilkukilometrowej drodze prowadzącej wzdłuż budowanego gazoportu, po przeprawie promowej krótki odpoczynek na największej plaży nad Bałtykiem. Spacer zakątkami Świnoujścia, przejście promenadą by dotrzeć do autokaru i wyruszyć w drogę powrotną do Międzyzdrojów. Po obiadokolacji jak każdego dnia podziwianie zachodu słońca nad polskim morzem.

Dzień piąty. Śniadanie i wyjazd w kierunku Poznania. Po zakwaterowaniu ruszamy na podbój Poznania. Jedną z atrakcji jest przejazd zabytkowym tramwajem „Bimbą po Poznaniu”. Zajadając rogalce „świętomarcińskie” słuchamy opowieści o współczesnym mieście podziwiając jego uroki. Docieramy na wyspę Ostrów Tumski by rozpocząć spacer tym razem po historycznym Poznaniu. Przewodniczka w stroju z epoki prowadzi grupę od Bazyliki Archikatedralnej św. Apostołów Piotra i Pawła aż do Zamku Cesarskiego opowiadając historię miasta oraz legendy związane z nim. Z kolejną dawką wiedzy udajemy się na odpoczynek by kolejnego dnia wyruszyć w drogę powrotną do Oleszyc.

Pada deszcz Wielkopolska płacze za nami. Po drodze zatrzymujemy się w Licheniu Starym który uzyskał lokalizację miejską w 1458 roku. Znajduje się tutaj sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej oraz Bazylika Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej. Po zapoznaniu się z historią miejsca udajemy się na indywidualną chwilę modlitwy, zadumy. I kolejne prawie 550 kilometrów przed nami. Na miejscu byliśmy przed godziną 22. Wycieczka pozostanie na długo w naszej pamięci.

Opracowali:
Renata i Grzegorz Leja

Zdjęcia:
Grzegorz Leja, Radosław Antonik

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU SZKOLENIOWEGO KZ SITLID NADLEŚNICTWA CISNA DO KRYNICY ZDRÓJ

W dniach 04.11.-07.11.2021 r. odbył się wyjazd szkoleniowy Leśników z Nadleśnictwa Cisna, w którym udział wzięło 20 osób, w tym 14 członków KZ SITLiD.

04 listopada wyjazd o godzinie 15 00 z Cisnej, przejazd do Krynicy- Zdrój na nocleg i nie

tylko, bo czeka tu na nas masa atrakcji, do hotelu „Czarny Potok” . Hotel położony jest w pięknym, malowniczym miejscu, u podnóża Jaworzyny Krynickiej. Do dyspozycji mieliśmy – baseny, sauny, centrum fitness czy kręgle.

W dniu 05 listopada dzięki uprzejmości

LZD Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie mieliśmy możliwość zapoznać się ze sposobami gospodarowania w byłym Nadleśnictwie Krynica. Leśny Zakład Doświadczalny Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie powstał 15.01.1968 r. przejmując w zarząd i użytkowanie grunty Nadleśnictwa Krynica. Od roku 1987 obowiązuje podział na 6 leśnictw o łącznej powierzchni 6544.02 ha. My mieliśmy przyjemność spotkać się z leśniczym leśnictwa Kopciowa (pow. 1291.96 ha) i uczestniczyć w szkoleniu na powierzchniach kontrolnych w tym leśnictwie. Na powierzchniach przeprowadzono cięcia rębne - przerębowe bądź trzebieżowe. My mogliśmy zobaczyć stan po wykonanych zabiegach. Zapoznaliśmy się również ze stosowanym tu sposobem wykonywania czyszczeń późnych oraz zabezpieczania podrostów jodłowych przed szkodami ze strony zwierzyny płowej.

Jednostka kontrolna nr 2a- lasy ochronne, wodochronne, uzdrowiskowe. Drzewostan : 5 Jd 120I, 1 Bk 120I, 3 Jd 80I, 1 Jd 50I. Rb V- 15% masy.

Jednostka kontrolna nr 9d -lasz ochronne, wodochronne, uzdrowiskowe. Drzewostan : 5 Jd 130I, 1 Jd 100I, 3 Św 90I, 1 Jd 75 I. Rb V 15% masy.

Jednostka kontrolna nr 11a lasy ochronne, wodochronne, uzdrowiskowe. Drzewostan : 4Jd 90I, 4Jd 70I, 1Św 70I, 1Jd 55I. TP,CP.

Jednostka kontrolna nr 12a lasy ochronne, wodochronne, uzdrowiskowe. Drzewostan : 4 Jd 60I, 1Św 60I, 2Jd 80I, 1Jd 45I, 1Św 45I, 1 Jd 100I, TP, CP.

W dniu 6 listopada weszliśmy na wieżę widokową ze ścieżką w koronach drzew, o unikatowej drewnianej konstrukcji i wysokości 49,5 m. Ze szczytu wieży można podziwiać piękne widoki okolicznych lasów. Następnie w towarzystwie

przewodnika zwiedzaliśmy miasto Krynica Zdrój - perłę polskich uzdrowisk. Położone w Beskidzie Sądeckim w dolinie potoku Kryniczanka i jego dopływów. Otoczone wzgórzami góry Parkowej, Krzyżowej i Jasiennika. Miasteczko liczy obecnie około 10 tysięcy mieszkańców założone zostało ok roku 1547 pod wcześniejszą nazwą Krzenycze. W latach swej świetności Krynica była modnym uzdrowiskiem, miejscem pobytu i spotkań wielu sławnych Polaków. Bywali tu m. in.: Józef Piłsudski, Jan Matejko, Artur Grottger, Henryk Sienkiewicz, Józef Ignacy Kraszewski, Helena Modrzejewska czy Władysław Reymont. Także obcokrajowcy: Królowa Holandii Juliana, Valdas Adamkow, Vaclav Havel i inni. Ale Krynica – Zdrój słynie głównie ze swoich uzdrowiskowych wód. Krynica jest obecnie dużym ośrodkiem leczenia uzdrowiskowego i sanatoryjnego. Leczy się tu choroby układu trawienego i moczowego, układu krążenia i przemiany materii. W mieście znajdują się sanatoria i szpitale uzdrowiskowe, a także odwierty, pijalnie i rozlewnie wód mineralnych i leczniczych. Następnie przejechaliśmy do Muszyny gdzie mieliśmy okazję zwiedzić Rezerwat „Las Lipowy Obrożyska”, który powstał w 1919 roku, jako jeden z pierwszych w niepodległej Polsce. Zajmuje on powierzchnię 100.38 ha. Przez rezerwat prowadzi ścieżka dydaktyczna o długości 4,20 km. 7 przystanków tematycznych zwraca uwagę na charakterystyczne fragmenty rezerwatu. Po zwiedzaniu zabytków miasta był to wymarzony wypoczynek na łonie natury.

W dniu 7 listopada – Powrót do Cisnej.

Piotr Cwynar

Na szczycie w Krynicy Zdrój

Sprawozdanie finansowe za okres od 26 października 2017 r. do 31 grudnia 2021 r.

Naszą działalność finansową cechowała oszczędność w zakresie wydatków, maksymalizacja wpływów jak i dochodów z posiadanych środków oraz racjonalne, zgodne ze statutem gospodarowanie posiadanymi środkami.

Przychody w okresie od 01.01.2018 do 31.12.2021 r. kształtowały się w zł następująco:

- składki indywidualne-	268 376,00
- odpłatność za udział w organizowanych turniejach, zawodach-	54 780,00
- otrzymane darowizny, wsparcie-	54 200,00
- odsetki bankowe-	1 647,05
Razem przychody w okresie 01.01.2018 - 31.12.2021 r. wyniosły	379 003,05

Natomiast koszty poniesione w okresie od 01.01.2018 - 31.12.2021 r. wyniosły: 386 842,68 zł i przedstawiają się następująco w zł:

- dofinansowanie kół zakładowych i środowiskowych-	80 608,78
- koszty organizacji zawodów, turniejów i konkursów, wydawnictwa -	151 964,68
- składki odprowadzone do ZG SITLiD -	82 521,22
- wynagrodzenie za prowadzenie biura i księgowości ZO SITLiD -	17 512,54
- biuletyny, umowy zlecenia, posiedzenia zarządu -	38 302,50
- organizacja konferencji -	28 759,25
- usługi bankowe -	686,25

Podjmując analizę wydatków omawianych okresów zaobserwować można kilka prawidłowości. Sukcesywnie z roku na rok istotny udział w wydatkach stanowi dofinansowanie do działalności statutowej kół zakładowych i środowiskowych. Koszty obsługi bankowej pozostają na stałym niskim poziomie. Pomimo niskiego poziomu stóp procentowych koszty obsługi bankowej w omawianym okresie zostały pokryte przez uzyskane odsetki od posiadanych środków pieniężnych. Jednak patrząc już z perspektywy ostatniego - 2021 r. koszty obsługi r-ku bankowego przewyższają wielkość uzyskiwanych odsetek (bardzo niski poziom oprocentowania środków pieniężnych zgromadzonych na r-ku bankowym). Ze względu na zwiększającą się ilość organizowanych turniejów, zawodów czy konkursów, które na stałe wpisały się w lokalny kalendarz imprez wydatki w tym zakresie stanowią istotną część wydatków ogółem. Z uwagi na pandemię COVID-19 w 2020 r. przeprowadzonych corocznie turniejów i zawodów nie organizowano. Zakupiono członkom w pandemii dla maseczkę ochronną wielorazową oraz upominek książkę i latarkę czołową.

Stan środków na 01.01.2018 r. wynosi 138 071,85 zł., natomiast stan środków na 31.12.2021 r. wynosił 130 232,22 zł. Zmalał on nieznacznie, głównie ze względu na większą poziom wzrostu kosztów organizacji zawodów i turniejów. Wpływy ze składek członkowskich pozostają na stabilnym, wysokim poziomie. Istotny także pozostaje poziom wpłat z tytułu otrzymanych darowizn.

Wysokość składki członkowskiej przez cały analizowany okres nie zmieniła się i nadal wynosi 8,00 zł.

Działalność finansowa była przedmiotem systematycznych analiz, a wszystkie decyzje dotyczące kosztów są podejmowane wspólnie na posiedzeniach zarządu oddziału.

Pozytywnym aspektem są pozostające na w miarę stałym poziomie wpływy z otrzymywanych darowizn – od nadleśnictw zgrupowanych w RDLP w Krośnie. Wpływy z odsetek bankowych zmalały w ostatnim czasie – spowodowane jest to niskim poziomem stóp procentowych, na które Stowarzyszenie nie ma wpływu.

Niniejsze sprawozdanie przedstawia główne kierunki działania Stowarzyszenia i Zarządu Oddziału, które były realizowane w okresie pomiędzy zjazdami. Nie obejmuje natomiast wielu szczegółowych inicjatyw, działań realizowanych przez koła i członków stowarzyszenia.

Opracował: Paweł Biernacki

PODZIĘKOWANIE

za przekazane darowizny następującym nadleśnictwom:

Nadleśnictwo Bircza	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Cisna	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Lesko	700,00 zł
Nadleśnictwo Kołaczyce	500,00 zł
Nadleśnictwo Jarosław	300,00 zł
Nadleśnictwo Dynów	500,00 zł
Nadleśnictwo Lubaczów	500,00 zł
Nadleśnictwo Leżajsk	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Głogów	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Dukla	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Komańcza	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Krasieczyn	2 500,00 zł
Nadleśnictwo Lutowiska	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Dynów	500,00 zł

Środki te wspierają istotnie naszą działalność statutową, a w szczególności organizację zawodów piłki siatkowej, zawodów drwali, konferencję i szkolenia. Fundujemy także nagrody w konkursach o tematyce leśnej i przyrodniczej.

Z leśnymi pozdrowieniami „Darz Bór”

ZO SITLiD w Krośnie

Modliszka

Sadzonki świerka

Latem w lesie

Zdjęcia ze zbiorów SITLiD

Zapachy jesieni